EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 28.10.2014
COM(2014) 670 final

2014/0311 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse 2015. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu, ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EL) nr 779/2014

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Põhjused ja eesmärgid

Kõigi püügivõimalusi käsitlevate õigusaktidega on vaja piirata kalavarude püüki sellise tasemeni, mis on kooskõlas ühise kalanduspoliitika üldiste eesmärkidega. Seda arvesse võttes on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta (ühise kalanduspoliitika algmäärus) sätestatud iga-aastaste püügi piirnormide ja püügikoormuspiirangute ettepanekute eesmärgid, et tagada liidu kalanduse ökoloogiline, majanduslik ja sotsiaalne jätkusuutlikkus.

Püügivõimalused määratakse kindlaks iga-aastase majandamistsükli jaoks (süvamere kalavarude puhul kaheks aastaks). See ei takista siiski pikaajalistel majandamiskavadel põhineva strateegia kasutuselevõttu. EL on teinud selles valdkonnas suuri edusamme ning kaubanduslikku huvi pakkuvaid põhilisi kalavarusid reguleeritakse nüüd mitmeaastaste majandamiskavadega. Iga-aastased lubatud kogupüügid ja püügikoormuse ülemmäärad peavad olema nende kavadega kooskõlas.

Reguleerimisala

Käesolevas ettepanekus käsitletakse kalapüügivõimalusi, mis Euroopa Liit kehtestab ühepoolselt. Siiski kajastatakse selles ka kalapüügivõimalusi, mis põhinevad mitme- või kahepoolsete kalanduskokkulepetega kokkulepitud meetmetel või protsessidel. Sellistel juhtudel sekkub liit oma poliitilistest eesmärkidest tulenevalt, samuti teadusnõuannetele tuginedes. Selliste läbirääkimiste tulemus sisaldab liidu nõusolekut võtta kohustusi kolmandate isikute suhtes. Kui on tegemist selliste otsuste rakendamisega liidu õiguses, ei ole liidul sisulist otsustusõigust peale koguste jaotamise liikmesriikide vahel, nagu on tehtud käesolevas ettepanekus. Liidusisese jaotamise puhul kohaldatakse suhtelise stabiilsuse põhimõtet.

Seega hõlmab see ettepanek peale liidu autonoomsete kalavarude järgmisi:

- ühised kalavarud, st varud, mida majandatakse koos Norraga Põhjameres ja Skagerraki väinas või mis on seotud Kirde-Atlandi Kalanduskomisjonis (NEAFC) sõlmitud rannikuäärsete riikide kokkulepetega;
- piirkondlike kalandusorganisatsioonidega saavutatud kokkulepetel põhinevad kalapüügivõimalused.

Mitmed kalapüügivõimalused on käesolevas ettepanekus märkega „*pm*” (*pro memoria*). Selle põhjuseks on asjaolu, et:

– nõuanded mõne liigi kohta ei ole sellel ajal veel kättesaadavad, milleks on kavandatud ettepaneku vastuvõtmine; või

– teatavad püügipiirangud ja muud asjaomastelt piirkondlikelt kalandusorganisatsioonidelt saadud soovitused ei ole veel vastu võetud, kuna aastakoosolekud ei ole veel toimunud; või

– Gröönimaa vete kalavarude, ühiste kalavarude ning Norra ja muude kolmandate riikidega vahetatavate kalavarude kohta ei ole veel andmeid ning need kinnitatakse alles pärast 2014. aasta novembris ja detsembris asjaomaste riikidega peetavate konsultatsioonide lõppu.

Uus meetmepakett on kavandatud Atlandi ookeani kirdeosa huntahvena varu kaitseks. 2014. aasta juunis avaldas Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES) teadusliku nõuande kõnealuse varu kohta, mis on alates 2012. aastast kiiresti vähenenud. Lisaks sellele on kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) arvamusel, et praegu kehtivad siseriiklikud meetmed on osutunud huntahvena kaitsel ebatõhusaks. Huntahven on aeglaselt kasvav ja hilja suguküpsuse saavutav liik, mille kalastussuremus ületab neljakordselt maksimaalse jätkusuutliku saagikuse (MSY) taseme. Arvestades, et selle kalavaru olukord on muret tekitav ja ta võib olla hävimise äärel, on kalapüügivõimalused kavandatud püügikoormuse piirangute ja püügi piirnormidena, mis peaksid olema suunatud kalastussuremuse peamistele põhjustele, st pelaagilisele traalpüügile ja harrastuskalapüügile. Uus pakett hõlmab kavandatava määruse uut, IIE lisa, mida täiendatakse liikmesriikidelt oodatava teabega,

Lõpuks tuleb märkida, et 2014. aastal hindas STECF majandamismeetmete mõju Biskaia lahe anšoovisele. Ta jõudis järeldusele, et püügiperioodi muutmine tavapäraseks kalendriaastaks (jaanuar – detsember) vähendab oluliselt ohtu, et kalavaru väheneb allapoole biomassi ohutustaset, ning aitab kaasa saagi koguste mõningasele suurenemisele ja stabiilsuse kasvule, võrreldes praeguse püügiperioodiga, mis kestab juulist juunini. Ilma et see piiraks tulevaste majandamiskavade raames võetavaid meetmeid, ning pärast konsultatsioone Hispaania, Prantsusmaa ja edelapiirkonna vete nõuandekomisjoniga (SWWAC), märkisid sidusrühmad, et nad eelistaksid, et anšoovise lubatud kogupüük 2015. kalendriaastal põhineks lubatud kogupüügi kehtestamise konkreetsel, STECFi poolt hinnatud variandil, mille puhul varude hävimise oht on väiksem kui 5 %. Kalendriaasta järgimine, nagu seda tehakse lubatud kogupüügi (TAC) kehtestamisel ka enamiku muude liikide puhul Atlandi ookeani piirkonnas, vähendab samuti kõnealuse kalavaru majandamisega seotud halduskoormust. Seepärast on asjakohane tunnistada kehtetuks nõukogu määrus (EL) nr 779/2014[1] ning kehtestada 2015. aastaks Biskaia lahe anšoovisevaru uus lubatud kogupüük, mis märgitakse määruse ettepanekusse kui „*pm*", kuni 2014. aasta detsembris avaldatakse vajalikud teaduslikud nõuanded.

Varude ülevaade

Komisjon on iga-aastases teatises „Arutelu kalapüügivõimaluste üle" (COM(2014) 388 (final), edaspidi „teatis") tavapäraselt analüüsinud olukorda, millega püügivõimaluste ettepanekutes tuleb arvestada. Teatises antakse 2013. aastal avaldatud teadusnõuannete põhjal ülevaade kalavarude seisukorrast. Positiivsena märgitakse komisjoni teatises seda, et nende varude puhul, mille kohta on olemas täielik analüüs, on üle jätkusuutliku taseme püütud varude osatähtsus langenud 86 %-lt 2009. aastal 41 %-le 2014. aastal. Siiski on veel teatavaid suundumusi, mis annavad põhjust muretsemiseks. Näiteks on suurenenud nende kalavarude arv, mille püüki soovitatakse vähendada nii palju kui võimalik.

Vastuseks komisjoni taotlusele esitas Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES) juulis iga-aastase nõuande enamiku käesoleva ettepanekuga hõlmatud kalavarude kohta. ICES on arvesse võtnud komisjoni teatises esitatud suuniseid. Selle nõuande vaatas STECF läbi ekspertide töörühmas ja suvisel täiskogu istungil.

Nimetatud kahel kogul on teaduslikult võimalik hinnata üksnes neid kalavarusid, mille kohta on piisavalt usaldusväärseid andmeid, nii et saab anda hinnangu varude suuruse kohta, samuti prognoosida, kuidas varud reageerivad erinevate kasutamisstsenaariumide korral (neid nimetatakse „püügivõimaluste tabeliteks"). Kui on piisavalt andmeid, saavad teadusasutused esitada prognoose püügivõimaluste korrigeerimiseks, nii et asjaomane kalavaru saaks taastuda maksimaalset jätkusuutlikku saagikust (MSY) võimaldava tasemeni. Seepärast nimetatakse

[1] ELT L 212, 18.7.2014, lk 1–3.

seda nõuannet maksimaalset jätkusuutlikku saagikust käsitlevaks nõuandeks. Muudel juhtudel toetuvad teadusasutused kalapüügivõimaluste kohta soovituste andmisel ettevaatusprintsiibile. ICESi poolt sel puhul kasutatav metoodika on esitatud ICESi avaldatud nõuannetes piiratud andmetega kalavarude kohta[2].

Suurem osa kavandatud lubatud kogupüükidest on esitatud IA lisas. Selles lisas on esitatud 151 lubatud kogupüüki kalavarude kohta, mida püütakse Skagerrakis, Kattegatis, ICESi I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII ja XIV alapiirkonnas ning CECAFi ELi vetes ja Prantsuse Guajaana vetes. Kõnealustest lubatud kogupüükidest 12 on kehtestatud maksimaalset jätkusuutlikku saagikust käsitlevat nõuannet arvesse võttes. Ülejäänute puhul on toimitud järgmiselt:

- 12 kalavaru lubatud kogupüügi ettepanek on tehtud vastavalt pikaajalisele majandamisstrateegiale, st ühise kalanduspoliitika konkreetsetel kehtivatel eeskirjadel põhinevatele majandamiskavadele, vastavalt komisjoni ettepanekutele veel vastu võtmata majandamiskavade kohta või vastavalt piirkondlike nõuandekomisjonide poolt esitatud ja teaduslike nõuandvate asutuste poolt ettevaatusprintsiibil põhinevaks hinnatud majandamiskavadele;
- 47 kalavaru lubatud kogupüügi puhul on tegemist piiratud andmetega kalavarudega, mille kohta täielikku hinnangut anda ei ole võimalik. Neist 26 puhul tehti ettepanek jätta lubatud kogupüük 2014. aasta tasemele pärast nõukogu ja komisjoni ühisavaldust, mille kohaselt püügivõimalused peaksid jääma stabiilseks, välja arvatud juhul, kui teadusandmete põhjal selgub, et kalavaru seisukord halveneb. Sellise otsuse põhjuseks on asjaolu, et enamikku neist kalavarudest püütakse kaaspüügina mitut liiki hõlmavas püügipiirkonnas ja puuduvad tegelikud tõendid, et lubatud kogupüügi muutmine mõjutab nende seisukorda, kusjuures lubatud kogupüügi korduva vähendamise tulemuseks võib olla reguleerimisest põhjustatud tagasiheide;
- ülejäänud lubatud kogupüügid on praeguses etapis esitatud märkega „*pm*" (*pro memoria*), sest vastavad teadusnõuanded ei ole veel kättesaadavad või sõltuvad rahvusvahelistest läbirääkimistest või kokkulepetest, mis sõlmitakse hiljem aasta jooksul (nt RFMO koosolekutel). Selliste varude kohta tehtavat ettepanekut on vaja ajakohastada, kui avaldatakse asjakohane teave ja vastavad nõuanded.

Kõik kavandatud püügivõimalused vastavad teadusnõuannetele, mis komisjon on saanud kalavarude seisukorra kohta ja mida on kasutatud komisjoni teatises kirjeldatud viisil.

Kooskõla Euroopa Liidu muude tegevuspõhimõtete ja eesmärkidega

Esitatud meetmed on kavandatud vastavalt ühise kalanduspoliitika eesmärkidele ja eeskirjadele ning need on kooskõlas Euroopa Liidu säästva arengu poliitikaga.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE TULEMUSED JA MÕJU HINDAMINE

Konsulteerimine huvitatud isikutega

a) Konsultatsioonimeetodid, peamised sihtvaldkonnad ja vastajate üldiseloomustus

Komisjon on 2015. aasta kalapüügivõimalusi käsitleva teatise alusel pidanud nõu liikmesriikide ja sidusrühmadega, eelkõige piirkondlike nõuandekomisjonidega, kavandatud

[2] Vt eelkõige dokument „ICESi nõuannete üldine taust" järgmisel aadressil: http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2014/2014/1.2_Advice_basis_2014.pdf

lähenemisviisi üle, mille ta on esitanud kalapüügivõimalusi käsitlevate erinevate ettepanekutena.

Lisaks on komisjon konsulteerimisel järginud komisjoni teatises nõukogule ja Euroopa Parlamendile „Konsulteerimise parandamine ühenduse kalanduse juhtimisel" (KOM(2006) 246 (lõplik)) esitatud põhimõtteid nn ettepoole toomise protsessi kohta.

Lisaks korraldas komisjon 26. septembril sidusrühmadele ürituse, millel tutvustati ja arutati teadusnõuande tulemusi ja selle peamisi järeldusi.

b) Vastuste kokkuvõte ja nende arvessevõtmine

Vastus eespool nimetatud komisjoni teatisele kalapüügivõimalusi käsitlevate konsultatsioonide kohta kajastab sidusrühmade vaateid komisjoni hinnangule varude seisukorra kohta ning seda, kuidas tagada varude asjakohane majandamine.

Pelaagilise kalapüügi nõuandekomisjon (PELAC) avaldas lootust, et tehakse edusamme mitmeaastaste majandamiskavade vastuvõtmisel; ta juhtis tähelepanu ka sellele, et kolmandate riikide kaasamine võib muuta protsessi keerulisemaks. PELAC kutsus komisjoni üles arvesse võtma tema väljatöötatud kava Keldi mere heeringavaru kohta, kui kavandatakse selle lubatud kogupüüki 2015. aastaks. PELAC väljendas muret selle üle, et teatisest ei selgu, kuidas maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärki pärast 2015. aastat teatavatel põhjendatud juhtudel edasi lükatakse, st kes peab esitama tõendid, et on vaja edasi lükata, ja kuidas seda tehakse. Seoses pelaagiliste liikide lossimise kohustusega, mis jõustub 1. jaanuaril 2015, taunis PELAC komisjoni teatises üksikasjade puudumist selle kohta, kuidas toimub lubatud kogupüügi kohandamine, selleks et võtta arvesse tagasiheiteid.

Edelapiirkonna vete nõuandekomisjonile (SWWAC) meeldis teatise selgus ja eelkõige komisjoni metoodika kirjeldus järgmise aasta lubatud kogupüügi esitamise kohta. SWWAC tuletas meelde, et enamikul juhtudel tuleks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse taseme järelmeetmete puhul juhinduda pigem kalastussuremuse kui biomassi näitajatest. Ta määratles Biskaia lahe merikeele- ja lõunapoolse merluusivaru kalavarudena, mille maksimaalset jätkusuutlikku saagikust 2015. aastal ei pruugi olla võimalik kindlaks teha, arvestades ICESi nõuannet nimetatud kahe varu kohta. SWWAC möönis siiski, et ta ei ole töötanud välja metoodikat, mille põhjal hinnata, millal võib maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamise edasi lükata ajale pärast 2015. aastat sotsiaal-majandusliku mõju tõttu, mida see avaldab. Samuti soovitas SWWAC kavandatava lubatud kogupüügi kindlaksmääramisel võtta arvesse lossimiskohustust. Loodepiirkonna vete nõuandekomisjon (NWWAC) toetab seoses lossimiskohustusega parimate kättesaadavate teadusandmete kasutamist kvoodi kohandamisel. Kõnealused kohandused ei piira siiski ühise kalanduspoliitika eesmärgi, maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamist. Nõuandekomisjon rõhutas samuti vajadust võtta kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisel arvesse majanduslikku mõju. Samuti rõhutas ta, et on vaja välja töötada majandamiskavad, ning pidas seda keskpunktiks oma töö kavandamisel. NWWAC kutsus üles ka laiaulatuslikule konsulteerimisele, enne kui langetatakse otsused nõuannete rakendamiseks mitme liigiga püügipiirkondades.

Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine

Metoodikaküsimustes konsulteeris komisjon, nagu juba märgitud, selliste teadusorganisatsioonidega nagu Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES) ning selle kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF). ICESi nõuanded põhinevad tema eksperdirühmade ja otsuseid tegevate organite väljatöötatud nõuanderaamistikul, mis on välja antud kooskõlas vastastikuse mõistmise memorandumiga, mille komisjon on kinnitanud. STECF annab nõu vastavalt komisjonilt saadud ülesandele.

Lõplik eesmärk on tagada selline kalavarude tase, mis võimaldab saavutada maksimaalse jätkusuutliku saagikuse (MSY). See eesmärk on lisatud selgesõnaliselt ühise kalanduspoliitika uude algmäärusesse, mille artikli 2 lõikes 2 sätestatakse, et see eesmärk „*tuleb saavutada võimaluse korral 2015. aastaks ning [...] 2020. aastaks kõigi kalavarude puhul.*" See kajastab Euroopa Liidu võetud kohustusi seoses ülemaailmse säästva arengu tippkohtumisega 2002. aastal Johannesburgis ja eesmärgi saavutamiseks väljatöötatud rakenduskavaga. Nagu juba märgitud, on mõne kalavaru puhul teave maksimaalse jätkusuutliku saagikuse kohta tõepoolest kättesaadav. Selliste kalavarude hulka kuuluvad püügimahu ja kaubandusliku väärtuse seisukohalt väga tähtsad kalavarud, nagu merluus, tursk, euroopa merikurat, harilik merikeel, megrimid, kilttursk ja norra salehomaar.

Maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärgi saavutamiseks on teatavatel juhtudel vaja kalastussuremust ja/või püüki vähendada. Käesolevas ettepanekus kasutatakse sel puhul maksimaalset jätkusuutlikku saagikust käsitlevat nõuannet, kui see on olemas. Kooskõlas ühise kalanduspoliitika eesmärkidega ja kui lubatud kogupüük on kavandatud maksimaalset jätkusuutlikku saagikust käsitleva nõuande põhjal, vastab lubatud kogupüük tasemele, mis tagab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärgi saavutamise 2015. aastal. Selline lähenemisviis järgib põhimõtteid, mis on esitatud teatises kalapüügivõimaluste kohta 2015. aastaks.

Piiratud andmetega kalavarude puhul soovitavad teaduslikud nõuandeasutused, kas püüki tuleb vähendada, hoida sama tasemel või lubada suurendada. Mitmel juhul on ICESi nõuandes selliste erinevuste kohta antud kvantitatiivseid juhiseid, mis põhinevad ettevaatusmeetodil, mille kohaselt võib püügikogust ühe aastaga suurendada või vähendada kuni 20 %. Nende juhiste põhjal on koostatud kavandatud lubatud kogupüük. Kui teadusnõuanne ei ole üldse kättesaadav, on järgitud ettevaatusprintsiipi, mis tähendab lubatud kogupüügi ennetavat vähendamist 20 %.

Teatavate kalavarude kohta (peamiselt laialt levinud liigid, haid ja raid) avaldatakse nõuanne sügisel. Vajaduse korral tuleb käesolevat ettepanekut pärast nõuande saamist ajakohastada. Lõpuks, nagu eespool märgitud, kasutatakse teatavate kalavarude puhul teadusnõuannet majandamiskavade rakendamiseks.

STECF kinnitab ICESi nõuandeid ja on mõnda neist täiendanud.

Eksperdiarvamuste avalikustamiseks kasutatud vahendid

Kõik STECFi aruanded on kättesaadavad merendus- ja kalandusasjade peadirektoraadi veebisaidil. Kõik ICESi aruanded on kättesaadavad ICESi veebisaidil.

Mõju hindamine

Kalapüügivõimalusi käsitleva määruse kohaldamisala on piiratud aluslepingu artikli 43 lõikega 3.

Liit on majanduslikult äärmiselt tähtsate kalavarude, nagu merluus, tursk, merikeel, merilest, norra salehomaar jt, majandamiseks kehtestanud mitmed mitmeaastased majandamiskavad. Enne selliste kavade vastuvõtmist tuleb hinnata nende mõju. Kui kavad on jõustunud, määratakse nende põhjal asjaomaseks aastaks kindlaks lubatud kogupüügi ja püügikoormuse mahud, mis tuleb kehtestada kavade pikaajaliste eesmärkide saavutamiseks. Komisjon on kohustatud esitama oma ettepaneku püügikoormuse kehtestamiseks kooskõlas nende kavadega senikaua, kuni need kehtivad. Seega tulenevad paljud ettepanekus sisalduvad olulised püügikoormuse tasemed konkreetsest mõjuhinnangust, mis viidi läbi kooskõlas majandamiskavaga, millel need põhinevad.

Ülejäänud kalavarude suhtes, ja vaatamata sellele, et mitmeaastased kavad ei pruugi olla vastu võetud, püütakse ettepanekus vältida lühiajalisi strateegiaid ja teha otsuseid pikaajalise jätkusuutlikkuse kasuks, seega võetakse arvesse nõuandekomisjonide ja sidusrühmade algatusi, kui ICES ja/või STECF on need heaks kiitnud. Ühise kalanduspoliitika reformi komisjonipoolne ettepanek töötati välja mõju hindamise aruande (SEK (2011) 891) põhjal, mille raames analüüsiti maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärki. Selle järelduste kohaselt on kõnealune eesmärk keskkonnaalase, majandusliku ja sotsiaalse jätkusuutlikkuse saavutamiseks vajalik tingimus. Kaasseadusandjad on heaks kiitnud aluspõhimõtte, millele tugineb komisjoni reformiettepanek, ning saavutanud möödunud aasta juunis poliitilise kokkuleppe, mille kohaselt on maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärk nüüd selge ja siduv.

Mis puutub piirkondliku kalandusorganisatsiooni hallatavatesse kalapüügivõimalustesse ja varudesse, mida jagatakse kolmandate riikidega, siis käesoleva ettepanekuga võetakse eelkõige üle rahvusvaheliselt kokkulepitud meetmed. Kõiki asjaolusid, mis on olulised kalapüügivõimaluste võimalike mõjude hindamisel, käsitletakse rahvusvaheliste läbirääkimiste ettevalmistamise ja läbiviimise etapis, mille raames liidu kalapüügivõimalused lepitakse kokku kolmandate isikutega.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

Õiguslik alus

Käesoleva ettepaneku õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 3.

Liidu kohustused vee-elusressursside säästvaks kasutamiseks tulenevad ühise kalanduspoliitika algmääruse artiklis 2 sätestatud kohustustest.

Ettepaneku kokkuvõte

Ettepanekus sätestatakse püügi- ja püügikoormuse piirangud, mida kohaldatakse ELi püügipiirkondades, et saavutada ühise kalanduspoliitika eesmärk tagada jätkusuutlik kalapüük nii keskkonna-, majanduslikul kui ka sotsiaalsel tasandil.

Kohaldamine

Ettepanekus käsitletava valdkonnaga seotud õigusnorme kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2015, välja arvatud teatavad püügikoormuspiirangud, mida kohaldatakse kuni 31. jaanuarini 2016, ning teatavad lubatud kogupüügi määrad, millel on konkreetsed hooajalised tsüklid, mis tulenevad piirkondliku kalandusorganisatsiooni hallatavate kalavarude omadustest.

Subsidiaarsuse põhimõte

Ettepanek tehakse liidu ainupädevusse kuuluvas valdkonnas, millele on osutatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 3 lõike 1 punktis d. Subsidiaarsuse põhimõtet seetõttu ei kohaldata.

Proportsionaalsuse põhimõte

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmistel põhjustel: ühine kalanduspoliitika on ühine poliitika. Vastavalt aluslepingu artikli 43 lõikele 3 on nõukogul kohustus võtta vastu meetmed kalapüügivõimaluste kehtestamise ja jaotamise kohta.

Kavandatava nõukogu määrusega jaotatakse liikmesriikidele kalapüügivõimalused. Võttes arvesse määruse (EÜ) nr 1380/2013 artikleid 16 ja 17, jaotavad liikmesriigid seejärel kõnealused püügivõimalused omakorda piirkondadele või ettevõtjatele. Seega on liikmesriikidel piisavalt manööverdamisruumi selliste otsuste tegemisel, mis on seotud neile eraldatud kalapüügivõimaluste kasutamise sotsiaalse ja/või majandusliku mudeli valikuga.

Käesolev ettepanek ei sisalda liikmesriikide jaoks uusi finantskohustusi. Sellise määruse võtab nõukogu vastu igal aastal ning selle rakendamiseks vajalikud avalikud ja eraõiguslikud vahendid on juba olemas.

Vahendi valik

Kavandatav vahend: määrus.

Määrusega (EL) nr 1380/2013 kehtestatud lossimiskohustus

Ühise kalanduspoliitika uus algmäärus (määrus (EL) nr 1380/2013) jõustus 2014. aastal; sellega kehtestatavat lossimiskohustust hakatakse kohaldama järk-järgult aastatel 2015–2019. Alates 2019. aastast kohaldatakse lossimiskohustust kõigi kalavarude suhtes, millele on kehtestatud lubatud kogupüük.

Üleminekuperioodil tuleb kalavarud, millele on kehtestatud lubatud kogupüük, lossida siiski ainult juhul, kui need on püütud (kas siht- või kaaspüügina) teatavates piirkondades, kasutades teatavat püügiviisi.

Lubatud kogupüügiga hõlmatud ja püütavate kalavarude mõisted siiski ei kattu. See on põhjus, miks käesoleva määruse alusel reguleeritavate Atlandi ookeani ja Põhjamere kalavarude suhtes kohaldatakse saagi lossimise kohustust ainult juhul, kui see on püütud tööstusliku otstarbega püügil, ning makrelli, heeringa, hariliku stauriidi, putassuu, hirvkala, anšoovise, hõbekala, sardiini, kilu, hariliku tuuni, mõõkkala, pikkuim-tuuni, suursilm-tuuni, sinise marliini ja valge odanina püügil[3].

Seoses lossimiskohustuse kehtestamisega ning kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikega 2 hakkavad kavandatavad kalapüügivõimalused lossitud koguste asemel kajastama püütud koguseid. Seda tehakse ühise kalanduspoliitika uue algmääruse artikli 15 lõikes 1 osutatud püügil asjaomaste kalavarude kohta saadud teaduslike nõuannete põhjal. Kalapüügivõimalused tuleb kindlaks määrata ka artikli 16 lõike 1 kohaselt (osutatakse suhtelise stabiilsuse põhimõttele) ja artikli 16 lõike 4 kohaselt (osutatakse ühise kalanduspoliitika eesmärkidele ja mitmeaastastes majanduskavades sätestatud eesmärkidele).

Kavandatud püügivõimaluste puhul mõjutab lossimiskohustus otseselt mitme lubatud kogupüügi kaitse-eesmärke. Selline on näiteks kehvas kaitsestaatuses olevate varilõpuseliste, st haide ja raide lubatud kogupüük; see on olnud mitu aastat nullis, et ära hoida nende liikide sihtpüüki asjaomastes piirkondades. Lisaks lubatud kogupüügi nulltasemele kehtestati lubatud kogupüügiga seotud erisätetega kohustus need liigid kõrge ellujäämuse tõttu otsekohe merre tagasi heita. Nende lossimine suurendaks nende suremust. Pärast liikmesriikide ekspertidega konsulteerimist 31. juulil 2014 toetati mõtet lisada piirkondades, kus on kehtestatud lubatud kogupüük, kõnealused liigid püügivõimalusi käsitleva määruse keelatud liikide nimekirja. See on kavandatud määruses kajastatav lähenemisviis: saagi merre tagasi laskmise kohustust järgitakse, säilitades seejuures selle kaudu tagatava kaitsetaseme, sest keelatud liike ei tohi lossida. Määruse 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punkti a kohaselt jäetakse keelatud liigid lossimiskohustuse alt otseselt välja.

Peale selle tuleb arvesse võtta ühise kalanduspoliitika uue algmääruse ja nõukogu määruse (EÜ) nr 847/96 vahelisi seoseid. Viimasega on kehtestud lubatud kogupüükide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel, sealhulgas paindlikkust võimaldavad sätted, nagu artikli 3 kohane ettevaatusprintsiipi ja artikli 4 kohane analüütilist lubatud

[3] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1380/2013 (ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ) artikli 15 lõike 1 punkt a (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

kogupüüki käsitlev säte. Artikli 2 kohaselt otsustab nõukogu lubatud kogupüügi kehtestamisel, milliste kalavarude suhtes ei kohaldata artikleid 3 ja 4, võttes aluseks eelkõige kalavarude bioloogilise seisundi. Hiljuti lisati veel üks paindlikkusmehhanism määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 9. Selleks et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks mere bioloogiliste elusressursside mõistliku ja vastutustundliku kasutamise põhimõtet ja takistaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist, tuleks selgitada, et määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 ei tohi kasutada lisaks määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohasele ühest aastast teise ülekandmisele.

4. TÄIENDAV TEAVE

Lihtsustamine

Ettepanekuga nähakse ette (ELi või riikide) avalik-õiguslike asutuste halduskorra lihtsustamine, eelkõige seoses püügikoormuse arvestuse nõuetega.

Ülevaatamis-/läbivaatamis-/aegumisklausel

Ettepanek käsitleb iga-aastast määrust 2015. aasta kohta ega sisalda seetõttu läbivaatamisklauslit.

Ettepaneku üksikasjalik selgitus

Käesolevas ettepanekus piirdutakse kalapüügivõimaluste kehtestamise ja jaotamise ning kõnealuste võimaluste kasutamisega funktsionaalselt seotud tingimustega.

Kalavarude muutumise tegelike arengusuundade kohta võib esile tõsta järgmist.

Pürenee poolsaare ümbruse veed

Ühelt poolt tuleb märkida, et euroopa merikuradi varude biomass kasvab ja seda kalavaru kasutatakse jätkusuutlikul tasemel. Megrimivarud, teiselt poolt, on vähenenud ja mitu norra salehomaari funktsionaalset üksust on peaaegu ammendatud. Euroopa merluusi lõunapoolse varu biomass kasvab jätkuvalt, vaatamata sellele, et püügisurve on endiselt kõrge, mis vastavalt asjaomasele majandamiskavale toob kaasa lubatud kogupüügi väikese languse ja vastavalt püügikoormuse vähendamise.

Biskaia laht

Merikeelevaru seisukord halveneb. Viimaste aastate jooksul on teadlased soovitanud lubatud kogupüügi vähendamist. ICES kaalus 2013. aastal ennetavate pikaajaliste majandamismeetmete võtmist, mida soovitasid sidusrühmad. 2014. aasta lubatud kogupüük põhineb nendel meetmetel eesmärgiga hoida lubatud kogupüük samal tasemel ning järk-järgult vähendada kalastussuremust kuni jätkusuutliku tasemeni. Kuna kalastussuremus on viimastel aastatel suurenenud, tuleks lubatud kogupüüki 2015. aastal vähendada.

Keldi meri ja La Manche'i väin

Saagi suur tagasiheide on püsiprobleem ja mitte üksnes valge lihaga kalaliikide, vaid ka lestaliste püügil. Seepärast soovitatakse teaduslikes nõuannetes nende lubatud kogupüüki oluliselt vähendada, nt tursa ja kilttursa kogupüüki. La Manche'i väina merikeelevaru seisukorra parandamiseks tuleb võtta kiiresti meetmed: juurdekasv on viimase kahe aasta vältel olnud väike ja selle kalavaru pikaajaline elujõulisus on ohus.

Šotimaast lääne poole jäävad veed

Kilttursavarule ICESi kriteeriumi kehtestamise järel 2014. aastal peetakse Šotimaast lääne pool paiknevaid kilttursavarusid (ICESi püügipiirkonnad Vb ja VIa) osaks bioloogilistest varudest, mida on hinnatud ICESi III ja IV piirkonnas. Seetõttu esitatakse kõigi nende

piirkondade kohta üks ühtne nõuanne. Lubatud kogupüük peab kavandatavas määruses jääma senikauaks märkega „*pro memoria*”, (*pm*), kui asjakohane jaotus liikmesriikide vahel on kindlaks määratud. Tursa- ja merlangivarud on jätkuvalt halvas seisukorras, mõlema liigi tagasiheide on endiselt ligikaudu 70 %. Olukord võib veelgi halveneda pärast norra salehomaari kohta nõuande avaldamist sügisel: valge lihaga kalade tagasiheide sõltub enamasti viimati nimetatud liigi püügist. Kohustused, mis on võetud seoses valikulise püügi meetmetega, ei ole seni avaldanud märgatavat mõju: ICES ei ole veel suutnud kindlaks teha mingeid muutusi suremuses kõnealuste meetmete tulemusel.

Iiri meri

Tursa- ja merlangivarude olukord on endiselt muret tekitav, kuigi norra salehomaari püüdva laevastiku püügivahendite selektiivsus on andnud mõningaid tulemusi nende kahe varu kaitsel; siiski märgitakse ICESi nõuandes, et tagasiheide on suur. Merikeel on ikka veel ülepüütud ja tema kudekarja registreeritud biomass on kõigi aegade väikseim; selle püük peaks jääma madalale tasemele. Atlandi merilest seevastu on alakasutatud ja seda heidetakse laialdaselt tagasi merre, kuid see kalavaru on stabiilne.

Kattegat

Kattegati tursavaru suhtes soovitatakse 2015. aastal järgida samasugust nõuannet kui 2014. aastal, st ettevaatuskaalutluste aluseks peaks olema põhimõte, et selles piirkonnas ei tohiks kõnealust liiki sihtpüügina püüda ning kaaspüük ja saagi tagasiheide peaksid olema minimaalsed. ICES rõhutab, et eelkõige on vaja viivitamata parandada selektiivsust: hinnanguliselt oli 2013. aastal tagasiheide suurim, mis on registreeritud alates 1997. aastast.

Põhjameri

Põhjamere tursa-, kilttursa-, merlangi-, süsika-, atlandi merilesta, makrelli- ja heeringavarusid majandatakse koos Norraga, seepärast määratakse lubatud kogupüügid ja kvoodid kindlaks pärast ELi ja Norra vahelisi konsultatsioone novembris ja detsembris. Kõnealustest kalavarudest jätkub tursavarude taastumine, kuid väga aeglaselt. Merlangi- ja süsikavarud vähenevad mõlemad, merlangivarude biomass on viimase kolme aasta jooksul langemas allapoole ennetuslikke piirnorme. Kilttursavarud on stabiilsed, nende kalastussuremus on allpool maksimaalse jätkusuutliku saagikuse taset, kuid viimastel aastatel on varude uuenemine liiga aeglane. Atlandi merilesta varu kasvab jätkuvalt ning on nüüd kõrgeimal tasemel, mis kunagi registreeritud. Neist kalavarudest, mida ei jagata Norraga ja mille lubatud kogupüügi tasemed on käesolevas ettepanekus juba täpsustatud, suureneb aeglaselt merikeelevaru, ehkki selle kalastussuremus ületab veidi maksimaalse jätkusuutliku saagikuse taset; seepärast on kohaldatavas majandamiskavas nõue veidi vähendada lubatud kogupüüki. Norra salehomaari varud Põhjameres üldiselt suurenevad.

2014/0311 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse 2015. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu, ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EL) nr 779/2014

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) Aluslepingu artikli 43 lõike 3 kohaselt võtab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal vastu meetmed kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise kohta.

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013[4] kohaselt tuleb kaitsemeetmete kehtestamisel võtta arvesse kättesaadavaid teadus-, tehnilisi ja majandusnõuandeid, sealhulgas asjakohasel juhul kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) aruandeid.

(3) Nõukogul on kohustus võtta vastu püügivõimaluste kehtestamise ja jaotamise meetmed, sealhulgas määrata asjakohasel juhul kindlaks teatavad nendega funktsionaalselt seotud tingimused. Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõigetele 1 ja 4 tuleks liikmesriikidele eraldada kalapüügivõimalused selliselt, et iga kalavaru või püügiviisi puhul oleks tagatud kõikide liikmesriikide püügitegevuse suhteline stabiilsus ning et järgitaks viidatud määruse artikli 2 lõikes 2 osutatud ühise kalanduspoliitika eesmärke.

(4) Lubatud kogupüük tuleks seepärast kehtestada vastavalt määrusele (EL) nr 1380/2013 olemasoleva teadusnõuande põhjal, arvestades bioloogilisi ja sotsiaal-majanduslikke aspekte, ning samal ajal tagada eri kalandussektorite õiglane kohtlemine, pidades silmas ka arvamusi, mis on esitatud sidusrühmadega toimunud konsultatsioonide käigus, eelkõige kohtumistel asjaomaste piirkondlike nõuandekomisjonidega.

(5) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 1 osutatud lossimiskohustus kehtestatakse liigi ja püügiviisi põhjal. Kui püügi suhtes on kehtestatud lossimiskohustus, tuleb käesoleva määrusega hõlmatud piirkonnas lossida kõik liigid, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme. Alates 1. jaanuarist 2015 tuleks lossimiskohustust kohaldada väikese pelaagilise kala (st makrell, heeringas, harilik stauriid, põhjaputassuu, hirvkala, anšoovis, hõbekala, sardiin ja kilu), suure pelaagilise kala (st harilik tuun, mõõkkala, pikkuim-tuun, suursilm-tuun, sinine marliin ja valge odanina) püügil, tööstusliku otstarbega püügil (nt moiva-, tobia- ja tursikupüük). Kõnealuse

[4] Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1380/2013, 11.detsember 2013, ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

määruse artikli 16 lõikes 2 on sätestatud, et kalavarule lossimiskohustuse kehtestamise korral võetakse kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisel arvesse muutust, mis tuleneb üleminekust kalapüügivõimaluste kindlaksmääramiselt lossimise põhjal kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisele saagi põhjal.

(6) Teatavate varilõpuseliste (haid ja raid) varude lubatud kogupüük on mõned aastad olnud nullis ning sellega seotud sätte kohaselt on kehtestatud kohustus juhupüügiga saadud saak viivitamata vabastada. Erikohtlemise põhjus on selles, et kõnealustel kalavarudel on kehv kaitsestaatus, ning nende kõrge ellujäämise määra tõttu ei põhjusta tagasiheide kõrgemat kalastussuremust; tagasiheidet peetakse nende liikide kaitsmisel kasulikuks. Alates 1. jaanuarist 2015 tuleb siiski nende liikide pelaagilise püügiga saadud saak lossida, välja arvatud juhul, kui nende kohta kehtib mis tahes erand määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 15 ette nähtud lossimiskohustusest. Kõnealuse määruse artikli 15 lõike 4 punkti a kohaselt võib selliseid erandeid teha liikide suhtes, mille püük on keelatud ja mis on sellistena määratletud ühise kalanduspoliitika valdkonnas vastu võetud liidu õigusaktis. Seetõttu on asjakohane keelata selliste liikide püük asjaomastes piirkondades.

(7) Viimastel aastatel on anšoovise lubatud kogupüük Biskaia lahes kehtestatud kalapüügivõimalusi käsitleva eraldi määrusega, mis kehtib ühe aasta 1. juulist alates kuni järgmise aasta 30. juunini. 2014. aastal jõudis STECF järeldusele, et püügiperioodi muutmine tavapäraseks kalendriaastaks (jaanuar–detsember) vähendab oluliselt nende kalavarude kaitsel ettetulevaid ohte. Pärast konsultatsioone Hispaania ja Prantsusmaaga ning edelapiirkonna vete nõuandekomisjoniga (SWWRAC), kiideti STECFi soovitus heaks. Seepärast on asjakohane tunnistada kehtetuks nõukogu määrus (EL) nr 779/2014[5] ning kehtestada käesoleva määrusega anšoovisevaru uus lubatud kogupüük Biskaia lahes 2015. aastaks.

(8) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 4 kohaselt tuleks kalavarudele, mille suhtes kohaldatakse mitmeaastast kava, lubatud kogupüük kehtestada kooskõlas kõnealustes kavades sätestatud eeskirjadega. Seega peaks uusmeremaa merluusi ja norra salehomaari, La Manche'i lääneosa merikeele, Põhjamere lesta- ja merikeelevaru, Šotimaast läände jäävate vete heeringavaru, Kattegati, Šotimaa lääneranniku vete, Iiri mere, Põhjamere, Skagerraki ja La Manche'i idaosa tursavaru ning Atlandi ookeani idaosa ja Vahemere hariliku tuuni varude lubatud kogupüük olema kooskõlas eeskirjadega, mis on sätestatud järgmistes õigusaktides: nõukogu määrused (EÜ) nr 2166/2005,[6] (EÜ) nr 509/2007,[7] (EÜ) nr 676/2007,[8] (EÜ) nr 1300/2008,[9] (EÜ) nr 1342/2008[10] (tursavarude majandamiskava) ja (EÜ) nr 302/2009[11].

---

5 Nõukogu määrus (EL) nr 779/2014, 17. juuli 2014, millega määratakse kindlaks anšoovisepüügi võimalused Biskaia lahes püügihooajaks 2014–2015 (ELT L 212, 18.7.2014, lk 1).

6 Nõukogu määrus (EÜ) nr 2166/2005, 20. detsember 2005, millega kehtestatakse meetmed Kantaabria mere ja Pürenee poolsaare lääneranniku vete merluusi- ja norra salehomaari varude taastamiseks ning muudetakse määrust (EÜ) nr 850/98 kalavarude kaitsest noorte mereorganismide kaitseks võetud tehniliste meetmete kaudu (ELT L 345, 28.12.2005, lk 5).

7 Nõukogu määrus (EÜ) nr 509/2007, 7. mai 2007, millega kehtestatakse La Manche'i lääneosa merikeelevarude säästva kasutamise mitmeaastane kava (ELT L 122, 11.5.2007, lk 7).

8 Nõukogu määrus (EÜ) nr 676/2007, 11. juuni 2007, millega kehtestatakse Põhjamere lesta- ja merikeelevarude püügi mitmeaastane majandamiskava (ELT L 157, 19.6.2007, lk 1).

9 Nõukogu määrus (EÜ) nr 1300/2008, 18. detsember 2008, millega kehtestatakse Šotimaa lääneranniku vete heeringavarude majandamise ja püügi mitmeaastane kava (ELT L 344, 20.12.2008, lk 6).

(9) Põhjapoolsete merluusivarude (nõukogu määrus (EÜ) nr 811/2004[12]) ning Biskaia lahe merikeele varu (nõukogu määrus (EÜ) nr 388/2006[13]) puhul on saavutatud asjaomaste taastamis- ja majandamiskavade miinimumeesmärgid ning seepärast on asjakohane järgida esitatud teadusnõuannet, et, olenevalt asjaoludest, kas saavutada või säilitada lubatud kogupüük maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel.

(10) Selliste kalavarude puhul, mille kohta ei ole piisavalt usaldusväärseid andmeid kalavaru suuruse hindamiseks, tuleks majandamismeetmete võtmisel ja lubatud kogupüügi määramisel järgida kalavarude majandamise suhtes määruse (EÜ) nr 1380/2013 artikli 4 punkti 1 alapunktis 8 määratletud ettevaatusprintsiipi, võttes samal ajal arvesse kalavarule omaseid tegureid, sealhulgas kättesaadavat teavet kalavaru olukorra muutumise ning segapüügiga seotud aspektide kohta.

(11) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 847/96[14] on kehtestatud lubatud kogupüükide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel, sealhulgas artikli 3 kohased ettevaatusprintsiipi ja artikli 4 kohased analüütilist lubatud kogupüüki käsitlevad paindlikkussätted. Nimetatud määruse artikli 2 kohaselt otsustab nõukogu lubatud kogupüügi kehtestamisel, milliste kalavarude suhtes ei kohaldata artikleid 3 ja 4, võttes aluseks eelkõige kalavarude bioloogilise seisundi. Hiljuti lisati paindlikkusmehhanism igasuguse sellise püügi puhul, mille suhtes kehtib määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohane lossimiskohustus. Seega, et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks ühises kalanduspoliitikas sätestatud kaitse-eesmärke, ning negatiivset mõju kalavarude bioloogilisele seisundile, võib määruse (EÜ) nr 847/96 artiklite 3 ja 4 sätteid kohaldada lubatud kogupüügi suhtes ainult siis, kui liikmesriigid ei kasuta aastast aastasse ülekandmist, mis on sätestatud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 9.

(12) Kui teatava kalavaru lubatud kogupüük on eraldatud üksnes ühele liikmesriigile, on asjakohane anda asjaomasele liikmesriigile kooskõlas aluslepingu artikli 2 lõikega 1 õigus sellise lubatud kogupüügi määramiseks. Tuleks kehtestada sätted, mis tagavad, et lubatud kogupüüki kehtestades järgib asjaomane liikmesriik täielikult ühise kalanduspoliitika põhimõtteid ja eeskirju.

(13) 2014. aasta juunis avaldas Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES) teadusliku nõuande Atlandi ookeani kirdeosa huntahvenavaru kohta, mis on alates 2012. aastast kiiresti vähenenud. Lisaks sellele on STECF hinnanud huntahvena kaitstust kohaldatavate riiklike meetmetega ja leidnud, et need on üldiselt ebatõhusad. Huntahven on aeglaselt kasvav ja hilja suguküpsuse saavutav liik, mille kalastussuremus ületab neljakordselt maksimaalse jätkusuutliku saagikuse (MSY) taseme. Seetõttu on asjakohane kehtestada kõnealuse kalavaru püügivõimalused püügikoormusena ja püügi piirnormidena, mis peaksid olema suunatud

---

[10] Nõukogu määrus (EÜ) nr 1342/2008, 18. detsember 2008, millega kehtestatakse tursavarude majandamise ja püügi pikaajaline kava ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 423/2004 (ELT L 348, 24.12.2008, lk 20).

[11] Nõukogu määrus (EÜ) nr 302/2009, 6. aprill 2009, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 43/2009 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1559/2007 (ELT L 96, 15.4.2009, lk 1).

[12] Nõukogu määrus (EÜ) nr 811/2004, 21. aprill 2004, millega kehtestatakse meetmed põhjapoolse merluusi varude taastamiseks (ELT L 150, 30.4.2004, lk 1).

[13] Nõukogu määrus (EÜ) nr 388/2006, 23. veebruar 2006, millega kehtestatakse Biskaia lahe merikeelevaru säästva kasutamise mitmeaastane kava (ELT L 65, 7.3.2006, lk 1).

[14] Nõukogu määrus (EÜ) nr 847/96, 6. mai 1996, millega kehtestatakse lubatud kogupüükide (TAC) ja kvootide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel (EÜT L 115, 9.5.1996, lk 3).

kalastussuremuse peamistele põhjustele, st pelaagilisele traalpüügile ja harrastuskalapüügile.

(14) 2015. aasta püügikoormuse ülemmäärad on vaja kehtestada kooskõlas määruse (EÜ) nr 2166/2005 artikliga 8, määruse (EÜ) nr 509/2007 artikliga 5, määruse (EÜ) nr 676/2007 artikliga 9, määruse (EÜ) nr 1342/2008 artiklitega 11 ja 12 ning määruse (EÜ) nr 302/2009 artiklitega 5 ja 9, võttes samal ajal arvesse nõukogu määrust (EÜ) nr 754/2009[15].

(15) Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu uusimate teadusnõuannete põhjal ning kooskõlas Kirde-Atlandi kalanduskonventsiooni (NEAFC) raames võetud rahvusvaheliste kohustustega on vaja piirata teatavate süvamereliikide püügi koormust.

(16) Teatavate liikide, näiteks mõnede hailiikide säilimist võib ohustada isegi piiratud püük. Seepärast tuleks selliste liikide püügi võimalus täielikult kõrvaldada ja nende liikide püük üldiselt keelata.

(17) Käesolevas määruses sätestatud ning liidu laevadele eraldatud püügivõimaluste kasutamine toimub vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1224/2009,[16] eelkõige vastavalt nimetatud määruse artiklitele 33 ja 34, milles käsitletakse saagi ja püügikoormuse registreerimist ning andmete edastamist kalapüügivõimaluste ammendumise kohta. Seetõttu on vaja täpsustada koodid, mida liikmesriigid peavad kasutama käesoleva määrusega hõlmatud kalavarude lossimise kohta komisjonile andmete saatmisel.

(18) Teatava lubatud kogupüügi puhul võib liikmesriik anda täielikult dokumenteeritud kalapüügi alastes katsetustes osalevatele laevadele täiendava püügiosa. Kõnealuste katsetuste eesmärk on testida saagi-/kvoodi süsteemi, st süsteemi, mille kohaselt tuleks seni veel määruses (EL) nr 1380/2013 esitatud lossimiskohustusega hõlmamata püügi kogu saak lossida ja see peaks kvoodi all arvesse minema, et vältida tagasiheidet ning sellega kaasnevat kasutamiskõlbliku kalavaru raiskamist. Kalade kontrollimatu vette tagasi heitmine ohustab kalavarude kui avaliku hüve pikaajalist jätkusuutlikust ning seega ühise kalanduspoliitika eesmärke. Seevastu saagi-/kvoodisüsteemid õhutavad kalureid selektiivsemalt püüdma. Tagasiheite tõhusaks reguleerimiseks peaks täielikult dokumenteeritud kalapüük hõlmama pigem iga toimingut merel kui lossimist sadamas. Seepärast peaksid liikmesriikide tingimused täiendava kvoodi eraldamiseks sisaldama kohustust tagada andurite süsteemiga ühendatud valvekaamerate (edaspidi „CCTV-süsteem") kasutamine. See peaks võimaldama täpselt salvestada kõiki pardal hoitava ja vette tagasi heidetud saagi osi. Pardal reaalajas töötavatel vaatlejatel põhinev süsteem oleks vähem tõhus, kulukam ja vähem usaldusväärne. Sellest tulenevalt on CCTV-süsteemi kasutamine selliste süsteemide eeltingimus, mille abil vähendatakse

---

15 Nõukogu määrus (EÜ) nr 754/2009, 27. juuli 2009, millega jäetakse teatavad laevarühmad välja määruse (EÜ) nr 1342/2008 III peatükis sätestatud püügikoormuse reguleerimise korra kohaldamisalast, (ELT L 214, 19.8.2009, lk 16).

16 Nõukogu määrus (EÜ) nr 1224/2009, 20. november 2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

tagasiheidet (nt täielikult dokumenteeritud kalapüük). Sellise süsteemi kasutamine peaks tagama Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 95/46/EÜ[17] nõuete täitmise.

[17] Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 95/46/EÜ, 24. oktoober 1995, üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

(19) Selleks et tagada, et täielikult dokumenteeritud kalapüügi alastes katsetustes oleks võimalik tõhusalt hinnata saagi-/kvoodisüsteeme, et kontrollida asjaomaste kalavarude absoluutset kalastussuremust, tuleb kõik selliste katsetuste käigus püütud kalad, sealhulgas lossitavast alammõõdust väiksemad kalad, arvestada maha katsetustes osalevale laevale eraldatud kogupüügiosast ning püügitoimingud lõpetada, kui kõnealune laev on vastava kogupüügiosa täielikult ära kasutanud. Samuti on asjakohane lubada püügiosade ülekandmist täielikult dokumenteeritud kalapüügi alastes katsetustes osalevate laevade ja sellistes katsetustes mitteosalevate laevade vahel ainult juhul, kui on võimalik tõendada, et katsetustes mitteosalevate laevade tagasiheide ei suurene.

(20) ICESi nõuande kohaselt on asjakohane säilitada ICESi IIa ja IIIa rajooni ning ICESi IV alapiirkonna liidu vetes tobiapüügi reguleerimise konkreetne süsteem. Kuna ICESi teaduslikud nõuanded peaks avaldatama alles 2015. aasta veebruaris, on asjakohane kehtestada lubatud kogupüük ja kvoodid nulltasemel kuni nõuannete avaldamiseni.

(21) Liit on kalandussuhteid käsitlevate kokkulepete ja protokollidega ettenähtud korras kalapüügiõiguste üle nõu pidanud Norra[18], Fääri saarte[19] ja Islandiga[20]. Norra ja Fääri saartega peetavad konsultatsioonid 2015. aasta kokkulepete üle on veel pooleli. Selleks, et vältida liidu püügitegevuse katkemist ning samas võimaldada vajalikku paindlikkust kõnealuste kokkulepete sõlmimiseks 2015. aasta alguses, on asjakohane kehtestada nende kokkulepete sisuks olevate varude suhtes ajutised püügivõimalused. 2015. aasta kalapüügikokkuleppe suhtes Islandiga peetavaid konsultatsioone ei ole olnud võimalik lõpule viia. Kalandusalaseid suhteid Gröönimaaga[21] käsitlevas lepingus ja protokollis sätestatud korra kohaselt on ühiskomitee kehtestanud liidule 2015. aastaks konkreetsed püügivõimalused Gröönimaa vetes. *[Põhjendust, samuti asjakohaseid sätteid, millele see viitab, muudetakse pärast seda, kui uued konsultatsioonid on toimunud.]*

---

18 Euroopa Majandusühenduse ja Norra Kuningriigi vaheline kalanduskokkulepe (EÜT L 226, 29.8.1980, lk 48).

19 Ühelt poolt Euroopa Majandusühenduse ning teiselt poolt Taani valitsuse ja Fääri saarte kohaliku valitsuse vaheline kalanduskokkulepe (EÜT L 226, 29.8.1980, lk 12).

20 Euroopa Majandusühenduse ja Islandi Vabariigi vaheline kalandust ja merekeskkonda käsitlev kokkulepe (EÜT L 161, 2.7.1993, lk 2).

21 Ühelt poolt Euroopa Ühenduse ning teiselt poolt Taani valitsuse ja Gröönimaa kohaliku valitsuse vaheline kalandusalane partnerlusleping (ELT L 172, 30.6.2007, lk 4) ning protokoll, millega määratakse kindlaks nimetatud lepingus sätestatud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus (ELT L 293, 23.10.2012, lk 5).

(22) Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon (ICCAT) otsustas 2013. aasta aastakoosolekul pikendada hariliku tuuni lubatud kogupüügi ja kvootide kehtivusaega ühe aasta võrra ning kinnitas Põhja-Atlandi mõõkkala, Lõuna-Atlandi mõõkkala ja Põhja-Atlandi pikkuim-tuuni lubatud kogupüügi ja kvoodid ajavahemikuks 2014-2016 praegusel tasemel. Sellest tulenevalt jääb liidu kvoot nimetatud kalavarude osas 2013. aasta tasemele. Kuigi ka Lõuna-Atlandi pikkuim-tuuni lubatud kogupüük jäeti ajavahemikuks 2014–2016 praegusele tasemele, vähendati veidi lepinguosaliste, sealhulgas liidu individuaalseid kvoote, et anda kvoot ühele teisele lepinguosalisele. Kõiki neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses. *[Põhjendust, samuti asjakohaseid sätteid, millele see viitab, muudetakse pärast seda, kui uus aastakoosolek on toimunud.]*

(23) Antarktika vete elusressursside kaitse komisjoni (CCAMLR) osalisriigid võtsid 2013. aasta aastakoosolekul vastu siht- ja kaaspüügiliikide püügi piirnormid. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses. *[Põhjendust, samuti asjakohaseid sätteid, millele see viitab, muudetakse pärast seda, kui uus aastakoosolek on toimunud.]*

(24) Oma 2014. aasta aastakoosolekul ei muutnud India Ookeani Tuunikomisjon (IOTC) kehtivaid kaitse- ja majandamismeetmeid.

(25) Vaikse ookeani lõunaosa piirkondliku kalandusorganisatsiooni (SPRFMO) kolmas aastakoosolek toimub 2015. aasta veebruaris. On asjakohane, et praegused meetmed jäävad SPRFMO konventsiooni piirkonnas ajutiselt kehtima kuni nimetatud aastakoosoleku toimumiseni. Tšiili stauriidi ei tohi siiski püüda sihtpüügina enne, kui lubatud kogupüük on kehtestatud selle aastakoosoleku järel.

(26) Ameerika Troopikatuunide Komisjon (IATTC) jättis 2014. aastal peetud 87. aastakoosolekul jõusse kulduim-tuuni, suursilm-tuuni ja vööttuuni kaitse meetmed. Ühtlasi jättis IATTC jõusse resolutsiooni pikkuim-hallhaide kaitse kohta. Neid meetmeid tuleks jätkuvalt rakendada liidu õiguses.

(27) Atlandi ookeani kaguosa kalandusorganisatsioon (SEAFO) võttis 2013. aasta aastakoosolekul vastu soovituse patagoonia kihvkala ja süvamere punakrabi uue, kahte aastat hõlmava lubatud kogupüügi kohta 2014. ja 2015. aastal ning jättis jõusse oranži karekala ja limapea 2013. ja 2014. aasta lubatud kogupüügi, mis lepiti kokku organisatsiooni 2012. aasta aastakoosolekul. SEAFO poolt vastu võetud praegu kohaldatavaid kalapüügivõimaluste eraldamist käsitlevaid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses. *[Põhjendust, samuti asjakohaseid sätteid, millele see viitab, muudetakse pärast seda, kui uus aastakoosolek on toimunud.]*

(28) Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjon (WCPFC) muutis 2013. aastal peetud 10. aastakoosolekul kalapüügivõimalusi käsitlevaid meetmeid, kehtestades avamerepüügi päevade koguarvu ja kohandades peibutuspüügivahenditega püügi keeldu. Peibutuspüügivahenditega püüki käsitleva meetme läbivaatamiseks on vaja, et liit kui WCPFC liige valiks ühe kahest võimalikust valikust: kinnitaks, et peibutuspüügivahenditega püük on praegu keelatud, või nõuaks peibutuspüügivahendite vähendamist. Sellise otsuse vastuvõtmiseni tuleks jätkata WCPFC poolt praegu kohaldatava püügikeelu rakendamist liidu õiguses. *[Põhjendust, samuti asjakohaseid sätteid, millele see viitab, muudetakse pärast seda, kui uus aastakoosolek on toimunud.]*

(29) Beringi mere keskosa süsikavarude kaitse ja majandamise konventsiooni osalisriigid ei muutnud oma 2013. aasta aastakoosolekul püügivõimalusi käsitlevaid meetmeid. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.

(30) Loode-Atlandi Kalandusorganisatsioon (NAFO) võttis 2014. aastal peetud 36. aastakoosolekul vastu mitu otsust 2015. aasta kalapüügivõimaluste kohta seoses teatavate kalavarudega NAFO konventsiooni ala alapiirkondades 1–4. Sellega seoses peatas NAFO süvameregarneeli püügi rajoonis 3L, suurendas meriahvena lubatud kogupüüki rajoonis 3M, et oleks hõlmatud teatav kaaspüük, ning taastas loa püüda pikklesta rajoonis 3NO.

(31) Asjaomased piirkondlikud kalandusorganisatsioonid võtavad teatavad rahvusvahelised meetmed, millega luuakse või piiratakse liidu kalapüügivõimalusi, vastu aasta lõpus ja neid hakatakse kohaldama enne käesoleva määruse jõustumist. Seepärast on vaja, et sätteid, millega neid meetmeid rakendatakse liidu õiguses, kohaldatakse tagasiulatuvalt. Kuna püügihooaeg CCAMLRi konventsiooni alas kestab 1. detsembrist kuni 30. novembrini ning teatavad kalapüügivõimalused või -keelud CCAMLRi konventsiooni alas kehtestatakse seepärast samuti ajavahemikuks, mis algab 1. detsembril 2014, on asjakohane kohaldada käesoleva määruse asjaomaseid sätteid alates nimetatud kuupäevast. Selline tagasiulatuv kohaldamine ei piira õiguspärase ootuse põhimõtet, kuna CCAMLRi liikmetel ei ole lubatud CCAMLRi konventsiooni alas kala ilma loata püüda.

(32) Vastavalt liidu avaldusele, mis käsitleb liidu vetes kalapüügivõimaluste andmist Venezuela Bolívari Vabariigi lipu all sõitvatele kalalaevadele Prantsuse Guajaana rannikulähedases majandusvööndis (EEZ)[22], on vaja määrata kindlaks Venezuela Bolívari Vabariigile liidu vetes riffahvena püügi võimalused.

(33) Selleks et tagada ühetaolised tingimused konkreetsele liikmesriigile loa andmisel tema kalalaevade püügikoormuse haldamiseks kilovatt-päevade süsteemi alusel, tuleks komisjonile anda rakendusvolitused.

[22] ELT L 6, 10.1.2012, lk 9.

(34) Selleks et tagada käesoleva määruse rakendamise ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused täiendavate merepäevade andmiseks püügitegevuse alalise lõpetamise tõttu ning seoses tõhustatud teadusliku vaatlemiskavaga, samuti seoses liikmesriikide lipu all sõitvate laevade vahelist merepäevade ülekandmist käsitleva teabe kogumiseks ja edastamiseks vajalike tabelivormide kehtestamisega. Neid volitusi tuleks kasutada kooskõlas määrusega (EL) nr 182/2011[23].

(35) Selleks et vältida püügitegevuse katkemist ja tagada liidu kaluritele elatusvahendid, tuleks käesolevat määrust kohaldada alates 1. jaanuarist 2015, välja arvatud püügikoormuse piiranguid käsitlevad sätted, mida tuleks kohaldada alates 1. veebruarist 2015, ning teatavaid piirkondi käsitlevad erisätted, mida tuleks kohaldada alates konkreetsest kuupäevast. Olukorra kiireloomulisuse tõttu peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast avaldamist.

(36) Kalapüügivõimalusi tuleks kasutada täielikus kooskõlas kohaldatava liidu õigusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

[23] Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 182/2011, 16. veebruar 2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

I JAOTIS
ÜLDSÄTTED

Artikkel 1
Reguleerimisese

1. Käesoleva määrusega määratakse kindlaks kalapüügivõimalused liidu vetes ning liidu laevade kalapüügivõimalused teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügiks teatavates vetes väljaspool liitu.

2. Lõikes 1 osutatud kalapüügivõimalused hõlmavad järgmist:

   a) 2015. aasta püügi piirnormid ning kui käesolevas määruses on nii sätestatud, siis ka 2016. aasta püügi piirnormid;

   b) püügikoormuse piirangud ajavahemikuks 1. veebruarist 2015 kuni 31. jaanuarini 2016, välja arvatud juhul, kui artiklites 9, 29 ja 31 ja IIE lisas on kehtestatud püügikoormuse piiranguteks muud tähtajad;

   c) teatavate kalavarude püügi võimalused CCAMLRi konventsiooni alas ajavahemikul 1. detsembrist 2014 kuni 30. novembrini 2015;

   d) teatavate kalavarude püügi võimalused aastatel 2015 ja 2016 IATTC konventsiooni alas, mis on piiritletud artiklis 33.

Artikkel 2
Reguleerimisala

Käesolevat määrust kohaldatakse järgmiste laevade suhtes:

a) liidu laevad;

b) liidu vetes tegutsevad kolmandate riikide laevad

c) harrastuskalapüügi laevad, üksnes käesoleva määruse artikli 1 punkti b, artikli 3 punkti c ja artikli 12 tähenduses.

Artikkel 3
Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „liidu laev” – määruse (EÜ) nr 1380/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 5 määratletud kalalaev;

b) „kolmanda riigi laev” – kalalaev, mis on määratletud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 4, sõidab kolmanda riigi lipu all ja on registreeritud kolmandas riigis;

c) „harrastuspüügilaev” – laev, mis tegeleb harrastuskalapüügiga vastavalt määruse (EL) nr 1224/2009 artikli 4 lõikele 28;

d) „liidu veed” – liikmesriikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvad veed, välja arvatud asutamislepingu II lisas loetletud territooriumidega külgnevad veed;

e) „rahvusvahelised veed” – veed, mis ei kuulu ühegi riigi suveräänse õiguse või jurisdiktsiooni alla;

f) „varu” – mere bioloogiline ressurss teataval majandamisalal;

f) „lubatud kogupüük” (TAC) –

i) püügil, mille suhtes on kehtestatud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 15 osutatud lossimiskohustus – igast kalavarust aastas püüda lubatud kogus;

ii) igasugusel muul kalapüügil – igast kalavarust aastas lossida lubatud kogus;

g) „kvoot” – liidule, liikmesriigile või kolmandale riigile eraldatud osa lubatud kogupüügist;

h) „analüütiline hindamine” – asjaomase kalavaru olukorra muutumise kvantitatiivne hindamine, mis põhineb kalavaru bioloogiat ja kasutust käsitlevatel andmetel, mille teaduslik läbivaatamine on hinnanud kvaliteedilt piisavaks, et anda teadusnõuandeid tulevaste püügivõimaluste kohta.

i) „ettevaatusprintsiibil põhinev lähenemisviis kalavarude majandamisele” – lähenemisviis, mille kohaselt ei tohi piisava teadusinfo puudumist kasutada põhjusena, et edasi lükata või jätta tarvitusele võtmata meetmed sihtliikide, nendega seotud või nendest sõltuvate liikide ning mittesihtliikide ja nende elukeskkonna kaitseks;

j) „võrgusilma suurus” – kalavõrgu silmasuurus, mis on kindlaks määratud vastavalt komisjoni määrusele (EÜ) nr 517/2008[24];

k) „liidu laevastikuregister” kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 24 lõikega 3 komisjoni poolt loodud register;

l) „püügipäevik” – määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 14 osutatud päevik.

Artikkel 4
Püügipiirkonnad

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi püügipiirkondade määratlusi:

a) „ICESi (Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu) püügipiirkonnad” – määruse (EÜ) nr 218/2009[25] III lisas määratletud geograafilised alad;

b) „Skagerrak” – geograafiline ala, mis on piiratud läänes Hanstholmi majakast Lindesnesi majakani ulatuva joonega ning lõunas Skageni majakast Tistlarna majakani ja sealt Rootsi ranniku lähima punktini ulatuva joonega;

c) „Kattegat” – geograafiline ala, mis on piiratud põhjas Skageni majakast Tistlarna majakani ja sealt Rootsi ranniku lähima punktini ulatuva joonega ning lõunast Hasenørest Gnibens Spidsini, Korshagest Spodsbjergini ja Gilbjerg Hovedist Kullenini ulatuva joonega;

d) „ICESi VII alapiirkonna funktsionaalne üksus 16” – geograafiline ala, mis asub järgmiste koordinaatidega määratud loksodroomide vahel:

– 53° 30' N 15° 00' W,

– 53° 30' N 11° 00' W,

[24] Komisjoni määrus (EÜ) nr 517/2008, 10. juuni 2008, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 850/98 üksikasjalikud rakenduseeskirjad kalavõrkude silmasuuruse ja võrguniidi jämeduse kindlaksmääramiseks (ELT L 151, 11.6.2008, lk 5).

[25] Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 218/2009, 11. märts 2009, Atlandi ookeani kirdeosas kalastavate liikmesriikide nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 70).

– 51 ° 30' N 11° 00' W,

– 51 ° 30' N 13° 00' W,

– 51 ° 00' N 13° 00' W,

– 51 ° 00' N 15° 00' W,

– 53° 30' N 15° 00' W

e) „Cádizi laht” – ICESi IXa alarajooni geograafiline ala, mis jääb ida poole pikkuskraadist 7° 23′ 48″ W;

f) „CECAFi (Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee) püügipiirkonnad” – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 216/2009[26] II lisas määratletud geograafilised alad;

g) „Loode-Atlandi kalastusorganisatsiooni (NAFO) püügipiirkonnad” – määruse (EÜ) nr 217/2009[27] III lisas määratletud geograafilised piirkonnad;

h) „SEAFO (Atlandi ookeani kaguosa kalandusorganisatsioon) konventsiooni ala” – Atlandi ookeani kaguosa kalavarude kaitse ja majandamise konventsioonis määratletud geograafiline ala[28];

[26] Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 216/2009, 11. märts 2009, nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta liikmesriikide poolt, kes kalastavad teatavates väljaspool Atlandi ookeani põhjaosa asuvates piirkondades (ELT L 87, 31.3.2009, lk 1).

[27] Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 217/2009, 11. märts 2009, Loode-Atlandi piirkonnas kalastavate liikmesriikide saagi ja kalandustegevuse statistiliste andmete esitamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 42).

[28] Sõlmitud nõukogu otsusega 2002/738/EÜ (EÜT L 234, 31.8.2002, lk 39).

i) „ICCATi (Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon) konventsiooni ala" – rahvusvahelises Atlandi tuunikala kaitse konventsioonis määratletud geograafiline ala[29];

j) „CCAMLRi (Antarktika vete elusressursside kaitse komisjon) konventsiooni ala" – määruse (EÜ) nr 601/2004[30] artikli 2 punktis a määratletud geograafiline ala;

k) „IATTCi (Ameerika Troopikatuunide Komisjoni) konventsiooni ala" – Ameerika Ühendriikide ja Costa Rica Vabariigi vahelise 1949. aasta konventsiooniga moodustatud Ameerika Troopikatuunide Komisjoni tugevdamise konventsioonis („Antigua konventsioon")[31] määratletud geograafiline ala;

l) „IOTCi (India Ookeani Tuunikomisjon) konventsiooni ala" – India Ookeani Tuunikomisjoni moodustamise lepingus määratletud geograafiline ala[32];

m) „SPRFMO (Vaikse ookeani lõunaosa piirkondlik kalandusorganisatsioon) konventsiooni ala" – põhjalaiusest 10° lõuna poole jääv avamerepiirkond, CCAMLRi konventsiooni alast põhja pool, SIOFA konventsiooni alast ida pool, nagu on määratletud India ookeani lõunaosa kalanduskokkuleppes,[33] ning avamerepiirkond Lõuna-Ameerika riikide kalandusjurisdiktsiooni alla kuuluvatest piirkondadest lääne pool;

---

29 Liit ühines konventsiooniga nõukogu otsusega 86/238/EMÜ (EÜT L 162, 18.6.1986, lk 33).

30 Nõukogu määrus (EÜ) nr 601/2004, 22. märts 2004, millega sätestatakse teatavad kalastustegevuse suhtes kohaldatavad kontrollimeetmed Antarktika vete elusressursside kaitse konventsiooni alla kuuluvas piirkonnas ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 3943/90, (EÜ) nr 66/98 ja (EÜ) nr 1721/1999 (ELT L 97, 1.4.2004, lk 16).

31 Sõlmitud nõukogu otsusega 2006/539/EÜ (EÜT L 224, 16.8.2006, lk 22).

32 Liit ühines nõukogu otsusega 95/399/EÜ (EÜT L 236, 5.10.1995, lk 24).

33 Sõlmitud nõukogu otsusega 2008/780/EÜ (EÜT L 268, 9.10.2008, lk 27).

n) „WCPFCi (Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjon) konventsiooni ala” – Vaikse ookeani lääne- ja keskosa pika rändega kalavarude kaitse ja majandamise konventsioonis[34] määratletud geograafiline ala;

o) „Beringi mere avameri” – Beringi mere avamere piirkonna geograafiline ala, mis on kaugemal kui 200 meremiili lähtejoontest, millest mõõdetakse Beringi mere rannikuäärsete riikide territoriaalmere laiust;

p) „IATTCi ja WCPFCi vaheline kattuv piirkond” – järgmiste koordinaatidega määratletud geograafiline ala:

– 150º läänepikkust,

– 130º läänepikkust,

– 4º lõunalaiust,

– 50º lõunalaiust.

[34] Liit ühines nõukogu otsusega 2005/75/EÜ (ELT L 32, 4.2.2005, lk 1).

II JAOTIS
LIIDU LAEVADE KALAPÜÜGIVÕIMALUSED

I peatükk
Üldsätted

Artikkel 5
Lubatud kogupüük ja selle jaotamine

1. Liidu laevadele liidu vetes ja teatavates vetes väljaspool liitu lubatud kogupüügi mahud, kõnealuste mahtude jaotus liikmesriikide vahel ning asjakohasel juhul nendega funktsionaalselt seotud tingimused on esitatud I lisas.

2. Liidu laevadel on lubatud kala püüda I lisas sätestatud lubatud kogupüügi piires, vastavalt käesoleva määruse artiklis 19 ja III lisas ning nõukogu määruses (EÜ) nr 1006/2008[35] ja selle rakendussätetes sätestatud tingimustele, vetes, mis kuuluvad Fääri saarte, Gröönimaa, Islandi ja Norra kalandusjurisdiktsiooni alla ning Jan Mayeni ümbruse püügipiirkonda.

3. IA lisas sätestatud eritingimuse kohaldamisel tobiavarude suhtes ICESi IIa, IIIa ja IV püügipiirkonna liidu vetes kohaldatakse IID lisas määratletud majandamispiirkondi.

Artikkel 6
Liikmesriikide kindlaks määratav lubatud kogupüük

1. Teatavate kalavarude lubatud kogupüügi määrab kindlaks asjaomane liikmesriik. Kõnealused kalavarud on kindlaks määratud I lisas.

2. Liikmesriik määrab lubatud kogupüügi järgmiselt:

   a) kooskõlas ühise kalanduspoliitika põhimõtete ja eeskirjadega, eelkõige varude säästva kasutamise põhimõttega, ning

   b) selle tulemusena:

      i) analüütilise hinnangu olemasolu korral kasutatakse varusid alates aastast 2015 ja edaspidi võimalikult suure tõenäosusega maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel;

      ii) kui analüütiline hinnang puudub või ei ole täielik, kasutatakse varusid vastavalt ettevaatusprintsiibil põhinevale lähenemisviisile kalavarude majandamisele.

3. Kõik asjaomased liikmesriigid esitavad komisjonile 15. märtsiks 2015 järgmise teabe:

   a) vastuvõetud lubatud kogupüük;

[35] Nõukogu määrus (EÜ) nr 1006/2008, 29. september 2008, mis käsitleb ühenduse kalalaevadele loa andmist püügitegevuseks ühenduse vetest väljaspool ning kolmandate riikide laevade juurdepääsu ühenduse vetele ja millega muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2847/93 ja (EÜ) nr 1627/94 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) 3317/94 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 33).

b) asjaomase liikmesriigi kogutud ja hinnatud andmed, millel vastuvõetud lubatud kogupüügid põhinevad;

c) üksikasjalik teave selle kohta, kuidas vastuvõetud lubatud kogupüügid vastavad lõikele 2.

Artikkel 7
Saagi ja kaaspüügi lossimise tingimused

1. Lossimiskohustus kehtib kalade suhtes, mis on püütud lubatud kogupüügiga hõlmatud varudest määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 1 punktis a määratletud püügi käigus, nagu on sätestatud kõnealuses artiklis.

2. Muudest varudest püütud kalu, millele on kehtestatud lubatud kogupüük, võib pardal hoida või lossida ainult järgmistel juhtudel:

(a) saagi on püüdnud sellise liikmesriigi lipu all sõitvad laevad, millel on kvoot, ning kõnealune kvoot ei ole ammendatud või

(b) saak moodustab osa liidule kuuluvast püügiosast, mis ei ole kvootidena liikmesriikide vahel ära jaotatud, ning kõnealune liidu kvoot ei ole ammendatud.

3. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 8 osutatud, sihtliiki mittekuuluva liigi varud, mis on ohututes bioloogilistes piirides, on määratletud I lisas, selleks et teha erand kohustusest arvestada saak asjaomasest kvoodist maha, nagu on ette nähtud kõnealuses artiklis.

Artikkel 8
Püügikoormuse piirangud

Kohaldatakse järgmisi püügikoormuse meetmeid:

a) IIA lisa kohaldatakse teatavate tursa-, lesta- ja merikeelevarude majandamisel Kattegatis, Skagerrakis, ICESi IIIa rajooni selles osas, mida ei hõlma Skagerrak ja Kattegat, ning ICESi IV alapiirkonnas, ICESi VIa, VIIa ja VIId rajoonis ning ICESi IIa ja Vb rajooni liidu vetes;

b) IIB lisa kohaldatakse euroopa merluusi ja norra salehomaari varude taastamisel ICESi VIIIc ja IXa rajoonis, välja arvatud Cádizi lahes;

c) IIC lisa kohaldatakse merikeelevarude majandamisel ICESi VIIe rajoonis;

d) IIE lisa kohaldatakse huntahvena varude majandamisel ICESi VIIe rajoonis;

Artikkel 9
Süvamere kalapüügi piirnormid ja püügikoormuse piirangud

1. Süvalesta suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 2347/2002, millega kehtestatakse süvamerepüügiloa omamise nõue,[36] artikli 3 lõiget 1. Süvalesta püügi, pardal hoidmise, ümberlaadimise ja lossimise suhtes kohaldatakse kõnealuses artiklis osutatud tingimusi.

[36] Nõukogu määrus (EÜ) nr 2347/2002, 16. detsember 2002, millega kehtestatakse süvamere kalavarude püügi suhtes kohaldatavad konkreetsed juurdepääsunõuded ja nendega seotud tingimused (EÜT L 351, 28.12.2002, lk 6).

2. Liikmesriigid tagavad, et 2015. aastal ei ületa määruse (EÜ) nr 2347/2002 artikli 3 lõikes 1 osutatud süvamerepüügi luba omavate laevade püügikoormuse tase (mõõdetuna sadamast äraoldud kilovatt-püügipäevades) 65 % keskmisest aastasest püügikoormusest, mida asjaomase liikmesriigi laevad kasutasid 2003. aastal püügireisidel, mille jaoks neil oli süvamerepüügi luba või mille jooksul püüti kõnealuse määruse I ja II lisas loetletud süvamereliike. Käesolevat lõiget kohaldatakse ainult nende püügireiside suhtes, kus püüti üle 100 kg muid süvamereliike kui põhja-atlandi hõbekala.

Artikkel 10
Kalapüügivõimaluste jaotamise erisätted

1. Käesolevas määruses sätestatud kalapüügivõimalused jaotatakse liikmesriikide vahel nii, et need ei piira:

   a) määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohast kalapüügivõimaluste vahetamist;

   b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 37 kohaseid mahaarvamisi ega ümberjaotamist;

   c) määruse (EÜ) nr 1006/2008 artikli 10 lõike 4 kohast kalapüügivõimaluste vahetamist;

   d) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast lubatud lisakoguste lossimist;

   e) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 4 kohast koguste kinnipidamist;

   f) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 105, 106 ja 107 kohaseid mahaarvamisi;

   g) käesoleva määruse artikli 20 kohast kvootide ülekandmist ega vahetamist;

   h) käesoleva määruse artikli 14 kohast täiendavat kvootide eraldamist.

2. Kui käesoleva määruse I lisas ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3 selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse ennetuslikku lubatud kogupüüki, ning kõnealuse määruse artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning artiklit 4 kohaldatakse selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse analüütilist lubatud kogupüüki. Määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 tuleks lubatud kogupüükide suhtes kohaldada ainult siis, kui liikmesriigid ei kasuta määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 9 sätestatud paindlikku ühest aastast teise ülekandmist.

Artikkel 11
Püügikeeluaeg

1. Porcupine'i madalal on 1. maist kuni 31. maini 2015 keelatud püüda või pardal hoida järgmisi liike: tursk, megrimid, merikuratlased, kilttursk, merlang, euroopa merluus, norra salehomaar, atlandi merilest, pollak, põhjaatlandi süsikas, railased, harilik merikeel, meriluts, sinine molva, harilik molva ja harilik ogahai.

   Käesoleva lõike kohaldamisel hõlmab Porcupine'i madal geograafilist ala, mis asub järgmiste koordinaatidega määratud loksodroomide vahel:

Punkt	Laiuskraad	Pikkuskraad
1	52° 27' N	12° 19' W

Punkt	Laiuskraad	Pikkuskraad
2	52° 40' N	12° 30' W
3	52° 47' N	12° 39 600' W
4	52° 47' N	12° 56' W
5	52° 13,5' N	13° 53 830' W
6	51° 22' N	14 ° 24' W
7	51° 22' N	14 ° 03' W
8	52° 10' N	13 ° 25' W
9	52° 32' N	13 ° 07 500' W
10	52° 43' N	12° 55' W
11	52° 43' N	12° 43' W
12	52° 38 800' N	12° 37' W
13	52° 27' N	12° 23' W
14	52° 27' N	12° 19' W

Erandina esimesest lõigust lubatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 50 lõigetele 3, 4 ja 5 hoida Porcupine'i madalalt läbisõidu korral pardal kõnealuses lõigus osutatud liike.

2. ICES IIa ja IIIa rajoonis ja IV alarajoonis on kutseline tobiapüük põhjatraali, -nooda või samalaadsete püügivahenditega, mille silmasuurus on alla 16 mm, keelatud alates 1. jaanuarist kuni 31. märtsini 2015 ja alates 1. augustist kuni 31. detsembrini 2015.

Esimeses lõigus sätestatud keeldu kohaldatakse ka kolmandate riikide selliste laevade suhtes, kellel on lubatud püüda tobiat ICESi IV alarajooni liidu vetes.

Artikkel 12
Huntahvena harrastuspüük

ICESi IVb, IVc, VIIa, VIId, VIIe, VIIf, VIIg ja VIIh püügirajoonis toimuva harrastuspüügi suhtes kohaldatakse nn kaasavõetava saagi piirmäära üks huntahven inimese kohta päevas.

Artikkel 13
Keelud

1. Liidu laevadel on keelatud püüda, pardal hoida, ümber laadida ja lossida järgmisi liike:

a) okkaline rai (*Amblyraja radiata*) liidu vetes ICESi rajoonides IIa, IIIa ja VIId ning ICESi IV alapiirkonnas;

b) hiidhai (*Cetorhinus maximus*) ja mõrtsukhai (*Carcharodon carcharias*) kõigis vetes;

c) sile tiibrai (*Dipturus batis*), sh (*Dipturus* cf. *flossada* ja *Dipturus* cf. *intermedia*) ICESi IIa rajooni ja ICESi III, IV, VI, VII, VIII, IX ja X alapiirkonna liidu vetes;

d) supi nugishai (*Galeorhinus galeus*) ja ronkjas tumehai (*Etmopterus pusillus*) ICESi IIa rajooni ja ICESi IV alapiirkonna liidu vetes ning ICESi I, V, VI, VII, VIII, XII ja XIV alapiirkonna kõigis vetes;

e) šokolaadhai (*Dalatias licha*), luits-nokkhai (*Deania calcea*), hall lühiogahai (*Centrophorus squamosus*), suur tumehai (*Etmopterus princeps*) ja portugali süvahai (*Centroscymnus coelolepis*) ICESi IIa rajooni ja IV alapiirkonna liidu vetes ning ICESi I ja XIV alapiirkonna kõigis vetes;

f) harilik heeringahai (*Lamna nasus*) kõigis vetes;

g) hiid-sarvikrai (*Manta birostris*) kõigis vetes;

h) ogarai (*Raja clavata*) ICESi IIIa rajooni liidu vetes;

i) norra rai (*Raja (Dipturus) nidarosiensis*) ICESi VIa, VIb, VIIa, VIIb, VIIc, VIIe, VIIf, VIIg, VIIh ja VIIk rajooni liidu vetes;

j) musterrai (*Raja undulata*) ICESi VI ja X alapiirkonna liidu vetes ja valgerai (*Raja alba*) ICESi VI, VII, VIII, IX ja X alapiirkonna liidu vetes;

k) logardrailased (*Rhinobatidae*) ICESi I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X ja XII alapiirkonna liidu vetes;

l) harilik ogahai (*Squalus acanthias*) ICESi IIa rajooni ja ICESi IV alapiirkonna liidu vetes ning ICESi I, V, VI, VII, VIII, XII ja XIV alapiirkonna kõigis vetes;

m) euroopa ingelhai (*Squatina squatina*) liidu vetes.

2. Kui lõikes 1 osutatud liike püütakse juhuslikult, ei tohi neid kahjustada. Nende liikide isendid tuleb viivitamata vette tagasi lasta.

Artikkel 14
Andmete edastamine

Kui liikmesriigid edastavad komisjonile määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 33 ja 34 kohaselt andmed püütud koguste lossimise kohta, tuleb selleks kasutada käesoleva määruse I lisas sätestatud kalavarude koode.

II peatükk
Täiendav püügiosa laevadele, mis osalevad täielikult dokumenteeritud püügialastes katsetustes

Artikkel 15
Täiendav püügiosa

1. Liikmesriik võib anda oma lipu all sõitvatele laevadele, mis osalevad täielikult dokumenteeritud kalapüügi-alastes katsetustes, täiendava püügiosa teatavate kalavarude püügiks. Kõnealused kalavarud on kindlaks määratud I lisas.

2. Lõikes 1 osutatud täiendav püügiosa ei ületa I lisas sätestatud üldist piirnormi protsendina kõnealusele liikmesriigile eraldatud kvoodist.

Artikkel 16
Täiendava püügiosa andmise tingimused

1. Artiklis 15 osutatud täiendav püügiosa vastab järgmistele tingimustele:

a) laeval kasutatakse andurite süsteemiga ühendatud valvekaameraid (CCTV) (koos „CCTV-süsteem”), mis salvestavad kõik püügi- ja töötlemistoimingud laeva pardal;

b) täielikult dokumenteeritud kalapüügi alastes katsetustes osalevale üksikule laevale antud täiendav püügiosa ei ületa järgmisi piirnorme:

i) 75 % asjaomase liikmesriigi hinnangul vette tagasi lastud saagist, mille on püüdnud sellist liiki laev, kuhu kuulub täiendava püügiosa saanud laev;

ii) 30 % laevale enne katsetustes osalemist eraldatud individuaalsest püügiosast;

c) kogu täiendava püügiosa alusel kõnealuse laeva püütud saaki, sealhulgas nõukogu määruse (EÜ) nr 850/98[37] XII lisa kohaseid lossitavaid alammõõtu kalu, võetakse arvesse laevale antud individuaalses püügiosas, mis tuleneb artikli 14 alusel antud mis tahes täiendavast püügiosast;

d) kui laev on mis tahes kalavaru individuaalse täiendavalt antud püügiosa täielikult ära kasutanud, peab ta lõpetama kogu püügitegevuse asjaomases lubatud kogupüügi piirkonnas; e) nende kalavarude puhul, mille suhtes võib kohaldada käesolevat artiklit, võivad liikmesriigid lubada individuaalse püügiosa või selle mis tahes osa täielikult dokumenteeritud kalapüügi alastes katsetustes mitteosalevatelt laevadelt üle kanda kõnealustes katsetustes osalevatele laevadele, tingimusel et on võimalik tõendada, et katsetustes mitteosalevate laevade tagasiheide ei suurene.

2. Olenemata lõike 1 punkti b alapunktist i võib liikmesriik erandkorras anda oma lipu all sõitvale kalalaevale täiendava püügiosa, mis ületab 75 % hinnangulisest vette tagasi heidetud saagist, mille on püüdnud sellist liiki laev, kuhu kuulub täiendava püügiosa saanud laev, tingimusel et:

a) kalavaru tagasiheite määr on asjaomase laevaliigi puhul hinnanguliselt alla 10 %;

b) sellist liiki laevade kaasamine on oluline CCTV-süsteemi kontrollivõime hindamiseks;

c) kõikide nimetatud katsetustes osalevate laevade täiendav püügiosa ei ületa 75 % nende hinnangulisest tagasiheitest.

3. Enne artiklis 14 osutatud täiendava püügiosa andmist esitavad liikmesriigid komisjonile järgmise teabe:

a) tema lipu all sõitvate ja täielikult dokumenteeritud kalapüügi alastes katsetustes osalevate laevade nimekiri;

b) nimetatud laevade pardale paigaldatud elektroonilise kaugseiresüsteemi spetsifikatsioonid;

c) nimetatud laevadel kasutatavate püügivahendite maht, liik ja spetsifikatsioon;

d) iga katsetustes osaleva laevatüübi hinnanguline tagasiheide;

[37] Nõukogu määrus (EÜ) nr 850/98, 30. märts 1998, kalavarude kaitsest noorte mereorganismide kaitseks võetud tehniliste meetmete kaudu (EÜT L 125, 27.4.1998, lk 1).

e) katsetustes osalevate laevade poolt 2014. aastal püütud saagi kogus sellest kalavarust, mille suhtes kohaldatakse vastavat lubatud kogupüüki.

Artikkel 17
Isikuandmete töötlemine

Niivõrd, kui artikli 16 lõike 1 punkti a kohaselt tehtud salvestistega kaasneb direktiivis 95/46/EÜ määratletud isikuandmete töötlemine, kohaldatakse sellise töötlemise suhtes nimetatud direktiivi.

Artikkel 18
Täiendava püügiosa tühistamine

Kui liikmesriik avastab, et täielikult dokumenteeritud kalapüügis osalev laev ei täida artiklis 16 sätestatud tingimusi, tühistab liikmesriik kohe sellele laevale antud täiendava püügiosa ning keelab tal 2015. aasta ülejäänud aja jooksul kõnealustes katsetes osaleda.

Artikkel 19
Tagasiheite hindamise teaduslik järelevalve

Komisjon võib nõuda igalt liikmesriigilt, kes kasutab käesoleva peatüki sätteid, et ta esitaks teaduslikule nõuandeorganile hinnangu tagasiheite kohta laevaliikide kaupa, et kontrollida artikli 16 lõike 1 punkti b alapunktis i sätestatud nõude täitmist. Kui sellist tagasiheidet kinnitavat hinnangut ei ole, võtab asjaomane liikmesriik kõik asjakohased meetmed, et tagada kõnealuse nõude järgimine, ja teavitab sellest komisjoni.

III peatükk
Kalapüügiload püügiks kolmandate riikide vetes

Artikkel 20
Kalapüügiload

1. Kolmanda riigi vetes kala püüdvatele liidu laevadele antavate kalapüügilubade maksimaalne arv on sätestatud III lisas.

2. Kui üks liikmesriik kannab määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 alusel kvoodi üle teisele liikmesriigile („vahetusleping”) III lisas sätestatud püügipiirkondades, tuleb üle kanda ka asjaomased püügiload ja teatada sellest komisjonile. Sellegipoolest ei tohi ületada III lisas sätestatud püügilubade üldarvu püügipiirkonna kohta.

IV peatükk
Kalapüügivõimalused piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide reguleeritavates vetes

Artikkel 21
Kvootide ülekandmine ja vahetamine

1. Kui piirkondliku kalavarude majandamise organisatsiooni eeskirjade kohaselt on lubatud kvoote selle organisatsiooni lepinguosaliste vahel üle kanda või vahetada, võib liikmesriik („asjaomane liikmesriik”) seda arutada piirkondliku kalavarude

majandamise organisatsiooni osalisega ning vajaduse korral kehtestada kavandatava kvootide ülekandmise või vahetamise võimalikud piirid.

2. Komisjon võib asjaomase liikmesriigi teatise alusel kinnitada kavandatava kvootide ülekandmise või vahetamise piirid, mis kõnealune liikmesriik on piirkondliku kalavarude majandamise organisatsiooni vastava osalisega kokku leppinud. Seejärel edastavad komisjon ja asjaomane piirkondliku kalavarude majandamise organisatsiooni osaline teineteisele põhjendamatu viivituseta oma nõusoleku kvoodid üle kanda või neid vahetada. Komisjon teatab siis piirkondliku kalavarude majandamise organisatsiooni sekretariaadile kvootide kokkulepitud ülekandmisest või vahetamisest vastavalt selle organisatsiooni eeskirjadele.

3. Komisjon teavitab liikmesriike kvootide kokkulepitud ülekandmisest või vahetamisest.

4. Kvootide ülekandmise või vahetamisega asjaomaselt piirkondliku kalavarude majandamise organisatsiooni osaliselt saadud või üle kantud kalapüügivõimalusi käsitatakse asjaomasele liikmesriigile eraldatud või tema püügivõimalustest maha arvestatud kvoodina alates hetkest, mil kvootide ülekandmine või vahetamine jõustub kooskõlas piirkondliku kalavarude majandamise organisatsiooni asjaomase lepinguosalisega sõlmitud kokkuleppega või asjakohasel juhul asjaomase piirkondliku kalavarude majandamise organisatsiooni eeskirjadega. Selline eraldamine ei muuda kalapüügivõimaluste kehtivat jaotust liikmesriikide vahel kooskõlas püügitegevuse suhtelise stabiilsuse põhimõttega.

1. JAGU
ICCATi KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 22

Hariliku tuuni püüdmise, kasvatamise ja nuumamise võimsuse piirangud

1. Nende liidu söödalaevade ja veoõngedega laevade arvu, millel on lubatud Atlandi ookeani idaosas aktiivselt püüda harilikku tuuni, mille suurus ja kaal on vahemikus 8 kg/75 cm ja 30 kg/115 cm, piiratakse IV lisa punkti 1 kohaselt.

2. Nende liidu rannalähedase väikesemahulise püügi laevade arvu, millel on lubatud Atlandi ookeani idaosas aktiivselt püüda harilikku tuuni, mille suurus ja kaal on vahemikus 8 kg/75 cm ja 30 kg/115 cm, piiratakse IV lisa punkti 2 kohaselt.

3. Nende liidu laevade arvu, mis püüavad kasvatamise eesmärgil Aadria meres harilikku tuuni, mille kaal ja suurus on vahemikus 8 kg/75 cm ja 30 kg/115 cm, piiratakse IV lisa punkti 3 kohaselt.

4. Nende kalalaevade arvu ja kogumahutavuse abil väljendatud püügivõimsust, millel on lubatud Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni püüda, pardal hoida, ümber laadida, transportida või lossida, piiratakse IV lisa punkti 4 kohaselt.

5. Atlandi ookeani idaosas ja Vahemerel harilikku tuuni püüdvate tuunimõrdade arvu piiratakse IV lisa punkti 5 kohaselt.

6. Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni kasvatamise ja nuumamise võimsust ning kalakasvandustesse viidava loodusest püütud hariliku tuuni maksimaalset kogust piiratakse IV lisa punkti 6 kohaselt.

Artikkel 23
Harrastus- ja sportlik kalapüük

Liikmesriigid eraldavad ID lisa kohaselt neile eraldatud kvootide arvelt erikvoodi hariliku tuuni harrastus- ja sportlikuks püügiks.

Artikkel 24
Haid

1. Suursilm-rebashaide (*Alopias superciliosus*) rümpade või nende osade pardalhoidmine, ümberlaadimine või lossimine on keelatud igasuguse püügi korral.
2. Keelatud on perekonda *Alopias* spp. kuuluvate rebashaide sihtpüük.
3. *Sphyrnidae* perekonna (v.a *Sphyrna tiburo*) vasarhai rümpade või nende osade pardal hoidmine, ümberlaadimine või lossimine on keelatud ICCATi konventsiooni alas toimuva püügi korral.
4. Pikkuim-hallhaide (*Carcharhinus longimanus*) rümpade või nende osade pardal hoidmine, ümberlaadimine või lossimine on keelatud igasuguse püügi korral.
5. Siidhallhaide (*Carcharhinus falciformis*) pardalhoidmine on keelatud igasuguse püügi korral.

2. JAGU
CCAMLRi KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 25
Keelud ja püügipiirangud

1. V lisa A osas nimetatud liikide sihtpüük on kõnealuses lisas nimetatud piirkondades ja ajavahemikel keelatud.
2. Teadusuuringutega seotud püügi suhtes kohaldatakse V lisa B osas sätestatud lubatud kogupüügi mahtusid ja kaaspüügi piirnorme kõnealuses osas nimetatud alapiirkondades.

Artikkel 26
Uurimuslik kalapüük

1. Ainult CCAMLRi komisjoni liikmeks olev liikmesriik võib 2015. aastal osaleda *Dissostichus* spp. õngejadaga uurimuslikus püügis FAO alapiirkondades 88.1 ja 88.2 ning rajoonides 58.4.1, 58.4.2 ja 58.4.3a väljaspool riikliku jurisdiktsiooni all olevaid piirkondi. Kui liikmesriik kavatseb sellises püügis osaleda, teavitab ta CCAMLRi sekretariaati kooskõlas määruse (EÜ) nr 601/2004 artiklitega 7 ja 7a hiljemalt 1. juuniks 2015.
2. FAO alapiirkondade 88.1 ja 88.2 ning rajoonide 58.4.1, 58.4.2 ja 58.4.3a lubatud kogupüük ja kaaspüügi piirnormid ning nende jaotus iga alapiirkonna või rajooni väikeste uurimisalade vahel määratakse kindlaks V lisa B osas. Kalapüük mis tahes väikeses uurimisalas lõpetatakse kohe, kui deklareeritud saak ulatub kindlaks määratud lubatud kogupüügini, ning uurimisala suletakse püügiks kogu ülejäänud püügihooajaks.
3. Kala püütakse võimalikult suures geograafilises ja batümeetrilises ulatuses, et saada püügivõime kindlaksmääramiseks vajalikku teavet ning vältida saagi ja

püügikoormuse liiga suurt koondumist. FAO alapiirkondades 88.1 ja 88.2 ning samuti rajoonides 58.4.1, 58.4.2 ja 58.4.3a on keelatud püük 550 m sügavusjoonest kõrgemal.

Artikkel 27
Tavalise hiilgevähi püük 2015/2016. püügihooajal

1. Üksnes CCAMLRi komisjoni liikmeks olev liikmesriik võib 2015/2016. püügihooajal püüda tavalist hiilgevähki (*Euphausia superba*) CCAMLRi konventsiooni alas. Kui liikmesriik kavatseb püüda tavalist hiilgevähki CCAMLRi konventsiooni alas, teavitab ta hiljemalt 1. juuniks 2015 kooskõlas määruse (EÜ) nr 601/2004 artikliga 5a CCAMLRi sekretariaati ja komisjoni oma kavatsusest püüda tavalist hiilgevähki, kasutades teatamiseks käesoleva määruse V lisa C osas esitatud vormi.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teade sisaldab teavet, mis tuleb määruse (EÜ) nr 601/2004 artikli 3 kohaselt esitada iga sellise laeva kohta, millele liikmesriik tavalise hiilgevähi püügiks loa annab.

3. Liikmesriik, kes kavatseb püüda tavalist hiilgevähki CCAMLRi konventsiooni alas, esitab teate oma vastavast kavatsusest üksnes nende laevade kohta, millel on selleks luba ja mis teatamise ajal sõidavad tema lipu all või CCAMLRi mõne teise liikme lipu all, kuid mis püügi ajal eeldatavalt sõidavad tema lipu all.

4. Liikmesriik võib lubada tavalise hiilgevähi püügis osaleda muul kui käesoleva artikli lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt CCAMLRi sekretariaadile teatatud laeval, kui luba omaval laeval ei ole võimalik osaleda põhjendatud funktsionaalsetel põhjustel või vääramatu jõu tõttu. Sel juhul teavitab asjaomane liikmesriik viivitamata CCAMLRi sekretariaati ja komisjoni ning esitab järgmise teabe:

   a) täielikud andmed asenduslaeva(de) kohta, sealhulgas määruse (EÜ) nr 601/2004 artikliga 3 ette nähtud teave;

   b) põhjalik aruanne asendamise põhjuste kohta ning kõik asjakohased täiendavad dokumendid või viited.

5. Liikmesriigid ei luba tavalise hiilgevähi püügis osaleda laevadel, mis on kantud CCAMLRi nimekirja ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga tegeleva laevana.

3. JAGU
IOTCi KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 28
IOTCi konventsiooni alas kala püüdvate laevade püügivõimsuse piiramine

1. IOTCi konventsiooni alas troopikatuuni püüdvate liidu laevade maksimaalne arv ja nende vastav kogumahutavusena (GT) väljendatud püügivõimsus on sätestatud VI lisa punktis 1.

2. IOTCi konventsiooni alas mõõkkala (*Xiphias gladius*) ja pikkuim-tuuni (*Thunnus alalunga*) püüdvate liidu laevade maksimaalne arv ja nende vastav kogumahutavusena (GT) väljendatud püügivõimsus on sätestatud VI lisa punktis 2.

3. Liikmesriigid võivad lõigete 1 ja 2 kohaselt ühes või teises püügipiirkonnas tegutsevad laevad ümber jaotada, kui nad tõendavad komisjonile, et see muutus ei suurenda asjaomase kalavaru püügikoormust.

4. Liikmesriigid tagavad, et nende laevastikus püügivõimsuse kavandatava ülekandmise korral on asjaomased laevad IOTCi laevade registris või mõne muu piirkondliku kalandusorganisatsiooni tuunipüügi registris. Üle ei kanta nende laevade püügivõimsust, mis on mõne piirkondliku kalavarude majandamise organisatsiooni nimekirjas kui teatamata, ebaseadusliku ja reguleerimata kalapüügiga tegelevad laevad.

5. Liikmesriigid võivad IOTCile esitatud arengukava rakendamise arvessevõtmiseks suurendada oma püügivõimsust üle lõigetes 1 ja 2 osutatud püügivõimsuse üksnes nimetatud kavas kehtestatud piiride ulatuses.

Artikkel 29
Haid

1. Kõikide perekonda *Alopiidae* kuuluvate rebashaide liikide rümpade või nende osade pardal hoidmine, ümberlaadimine või lossimine on keelatud igasuguse püügi korral.

2. Kõikide pikkuim-hallhaide (*Carcharhinus longimanus*) rümpade või nende osade pardal hoidmine, ümberlaadimine või lossimine on keelatud igasuguse püügi korral, välja arvatud laevad, mille üldpikkus on alla 24 meetri ning mis teostavad püügioperatsioone üksnes selle liikmesriigi majandusvööndis, kelle lipu all nad sõidavad, ning püüavad kala üksnes kohalikuks tarbimiseks.

3. Kui lõikes 1 ja 2 osutatud liike püütakse juhuslikult, ei tohi nende isendeid kahjustada. Nende liikide isendid tuleb viivitamata vette tagasi lasta.

4. JAGU
SPRFMO KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 30
Pelaagiline kalapüük – püügivõimsuse piirangud

Liikmesriigid, kes 2007., 2008. või 2009. aastal tegelesid SPRFMO konventsiooni alas aktiivselt pelaagilise kalapüügiga, piiravad 2015. aastal oma lipu all sõitvate pelaagilisi kalavarusid püüdvate laevade kogu püügivõimsust kõnealuses piirkonnas liidu kogutasemeni, so 78 600 GTni.

Artikkel 31
Pelaagiline kalapüük – lubatud kogupüügid

1. Üksnes liikmesriigid, kes 2007., 2008. või 2009. aastal tegelesid SPRFMO konventsiooni alas aktiivselt pelaagilise kalapüügiga, nagu on määratletud artiklis 30, võivad kõnealuses piirkonnas püüda pelaagilisi kalavarusid kooskõlas IJ lisas sätestatud lubatud kogupüügiga.

2. IJ lisas sätestatud püügivõimalusi võib kasutada üksnes tingimusel, et liikmesriigid saadavad komisjonile hiljemalt järgmise kuu viiendaks päevaks SPRFMO sekretariaadile edastamiseks SPRFMO konventsiooni alas aktiivse kalapüügi või ümberlaadimisega tegelevate laevade nimekirja, laevaseiresüsteemi (VMS) aruanded, igakuised püügiaruanded ja olemasolu korral andmed sadamakülastuste kohta.

Artikkel 32
Põhjalähedane kalapüük

Liikmesriigid, kes on tõendatult tegelenud põhjalähedase kalapüügiga või kes püüdsid põhjalähedasi liike SPRFMO konventsiooni alas ajavahemikul 1. jaanuarist 2002 kuni 31. detsembrini 2006, piiravad 2015. aastal oma laevade püüki või püügikoormust konventsioonialas, piirdudes konventsiooniala nende osadega, kus põhjalähedane kalapüük nimetatud ajavahemikul toimus, ning hoiavad püügi tasemel, mis ei ületa saagi või püügikoormuse näitajate aasta keskmist taset ajavahemikul 1. jaanuarist 2002 kuni 31. detsembrini 2006.

5. JAGU
IATTCi KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 33
Seinnoodapüük

1. Kulduim-tuuni (*Thunnus albacares*), suursilm-tuuni (*Thunnus obesus*) ja vööttuuni (*Katsuwonus pelamis*) püük on seinnoota kasutavate laevadega keelatud järgmiselt:

   a) 29. juulist kuni 28. septembrini 2015 või 18. novembrist 2015 kuni 18. jaanuarini 2016 järgmiste piiridega määratud alal:

      – Vaikse ookeani Ameerika rannik,

      – 150º läänepikkust,

      – 40º põhjalaiust,

      – 40º lõunalaiust;

   b) 29. septembrist kuni 29. oktoobrini 2015 järgmiste piiridega määratud alal:

      – 96º läänepikkust,

      – 110º läänepikkust,

      – 4º põhjalaiust,

      – 3º lõunalaiust.

2. Asjaomased liikmesriigid teavitavad komisjoni valitud keeluajast vastavalt lõikele 1 enne 1. aprilli 2015. Kõik asjaomaste liikmesriikide seinnoodalaevad lõpetavad lõikes 1 määratud piirkonnas valitud perioodiks seinnoodapüügi.

3. IATTCi konventsiooni alas tuuni püüdvad seinnoodalaevad hoiavad pardal ja seejärel lossivad või laadivad ümber kogu kulduim-tuuni, suursilm-tuuni ja vööttuuni saagi.

4. Lõiget 3 ei kohaldata järgmistel juhtudel:

   a) kui kala on inimtoiduks kõlbmatu muudel põhjustel kui alamõõdulisuse tõttu või

   b) reisi lõpuosa viimase püügikorraga püütud tuuni mahutamiseks ei pruugi olla piisavalt vaba lastiruumi.

Artikkel 34
Süvamerehaide püügi keeld

1. IATTCi konventsiooni alas on keelatud püüda pikkuim-hallhaisid (*Carcharhinus longimanus*) ning pardal hoida, ümber laadida, ladustada, müügiks pakkuda, müüa või lossida pikkuim-hallhaide rümpasid või mis tahes osi.

2. Juhusliku püügi korral ei tohi kahjustada lõikes 1 osutatud liikide isendeid. Laeva käitaja peab nende liikide isendid viivitamata vette tagasi laskma, samuti peab ta

   a) registreerima vette lastud kalade arvu ja märkima nende seisukorra (surnud või elus);

b) edastama punktis a märgitud teabe oma lipuliikmesriigile. Liikmesriigid edastavad eelmise aasta jooksul kogutud teabe komisjonile selle aasta 31. jaanuariks, mil käesolev määrus jõustub.

6. JAGU
SEAFO KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 35
Süvamerehaide püügi keeld

SEAFO konventsiooni alas on keelatud järgmiste süvamerehaide sihtpüük:

– railased (*Rajidae*),

– harilik ogahai (*Squalus acanthias*),

– sile tumehai (*Etmopterus bigelowi*),

– lühisaba-tumehai (*Etmopterus brachyurus*),

– suur tumehai (*Etmopterus princeps)*,

– ronkjas tumehai (*Etmopterus pusillus*),

– tont-musthai (*Apristurus manis*),

– harilik samethai (*Scymnodon squamulosus*),

– *Selachimorpha* seltsi kuuluvad süvamerehaid.

7. JAGU
WCPFC KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 36
Suursilm-tuuni, kulduim-tuuni, vööttuuni ja Vaikse ookeani lõunaosa pikkuim-tuuni püügi tingimused

1. Liikmesriigid tagavad, et seinnoodalaevadele avamerel WCPFC konventsiooni ala selles osas, mis asub 20° põhjalaiuse ja 20° lõunalaiuse vahel, eraldatud suursilm-tuuni (*Thunnus obesus*), kulduim-tuuni (*Thunnus albacares*) ja vööttuuni (*Katsuwonus pelamis*) püügipäevade arv ei ületa 403 päeva.

2. Liidu laevad ei tohi püüda Vaikse ookeani lõunaosas pikkuim-tuuni (*Thunnus alalunga*) WCPFC konventsiooni alas lõuna pool 20° lõunalaiust.

Artikkel 37
Peibutuspüügivahenditega püügiks suletud piirkond

1. WCPFC konventsiooni ala selles osas, mis asub 20° põhjalaiuse ja 20° lõunalaiuse vahel, on püük peibutusvahendeid kasutavate seinnoodalaevadega keelatud 1. juulist 2015 (kell 00.00) kuni 31. oktoobrini 2015 (kell 24.00). Sel ajal võib seinnoodalaev WCPFC konventsiooni ala nimetatud osas püügiga tegeleda üksnes juhul, kui pardal on vaatleja, kes jälgib, et laev ühelgi ajahetkel:

   a) ei kasuta peibutuspüügivahendit ega seonduvaid elektroonilisi seadmeid;

b) ei püüa kalaparvi peibutuspüügivahenditega.

2. Kõik WCPFC konventsiooniala lõikes 1 osutatud osas püügiga tegelevad seinnoodalaevad hoiavad pardal ning lossivad või laadivad ümber kõik püütud suursilm-tuunid, kulduim-tuunid ja vööttuunid.

3. Lõiget 2 ei kohaldata järgmistel juhtudel:

a) reisi lõpuosas, kui laeval ei ole piisavalt vaba lastiruumi kogu püütud kala mahutamiseks;

b) kui kala on inimtoiduks kõlbmatu muudel põhjustel kui alamõõdulisuse tõttu või

c) külmutusseadmetel tekib tõsine rike.

Artikkel 38
IATTCi ja WCPFC vaheline kattuv piirkond

1. IATTCi ja WCPFC vahelises kattuvas piirkonnas, mis on määratletud artikli 4 punktis p, kala püüdvate selliste laevade suhtes, mis on kantud üksnes WCPFC registrisse, kohaldatakse artiklites 34–38 sätestatud meetmeid.

2. Laevade suhtes, mis on kantud nii WCPFC kui ka IATTCi registrisse, samuti laevade suhtes, mis on kantud üksnes IATTCi registrisse, kohaldatakse artikli 33 lõike 1 punktis a, lõigetes 2–4 ja artiklis 34 sätestatud meetmeid, kui need püüavad kala IATTCi ja WCPFC vahelises kattuvas piirkonnas, mis on määratletud artikli 4 punktis p.

Artikkel 39
Mõõkkala püügi luba omavate liidu laevade arvu piiramine

WCPFC konventsiooni alas, paralleelist 20° lõunalaiust lõuna pool asuvates piirkondades mõõkkala (*Xiphias gladius*) püügiks luba omavate liidu laevade maksimaalne arv on esitatud VII lisas.

Artikkel 40
Siidhallhaid ja pikkuim-hallhaid

1. WCPFC konventsiooni alas on keelatud järgmiste liikide rümpade või nende osade pardal hoidmine, ümberlaadimine või lossimine:

   a) siidhallhaid (*Carcharhinus falciformis*),

   b) pikkuim-hallhaid (*Carcharhinus longimanus*).

2. Kui lõikes 1 osutatud liikide isendeid püütakse juhuslikult, ei tohi neid kahjustada. Nende liikide isendid tuleb viivitamata vette tagasi lasta.

8. JAGU
BERINGI MERI

Artikkel 41
Püügikeeld Beringi mere avamerepiirkonnas

Beringi mere avamere piirkonnas on keelatud püüda vaikse ookeani mintaid (*Theragra chalcogramma*).

III JAOTIS
KOLMANDATE RIIKIDE LAEVADE KALAPÜÜGIVÕIMALUSED LIIDU VETES

Artikkel 42
Lubatud kogupüügid

Norra lipu all sõitvatel kalalaevadel ning Fääri saartel registreeritud kalalaevadel on lubatud püüda liidu vetes kala käesoleva määruse I lisas sätestatud lubatud kogupüügi piires ning käesoleva määrusega ja määruse (EÜ) nr 1006/2008 III peatükiga ette nähtud tingimustel.

Artikkel 43
Kalapüügiload

Liidu vetes kala püüdvatele kolmanda riigi laevadele antavate püügilubade maksimaalne arv on sätestatud VIII lisas.

Artikkel 44
Saagi ja kaaspüügi lossimise tingimused

Artiklis 7 sätestatud tingimusi kohaldatakse kolmandate riikide selliste laevade püütud saagi ja kaaspüügi suhtes, mis püüavad kala artiklis 43 sätestatud lubade alusel.

Artikkel 45
Keelud

1. Kolmandate riikide laevadel on keelatud püüda, pardal hoida, ümber laadida ja lossida järgmisi liike:

   a) okkaline rai (*Amblyraja radiata*) ICESi IIa, IIIa ja VIId rajooni ning ICESi IV alapiirkonna liidu vetes;

   b) hiidhai (*Cetorhinus maximus*) ja mõrtsukhai (*Carcharodon carcharias*) liidu vetes;

   c) sile tiibrai (*Dipturus batis*), sh (*Dipturus* cf. *flossada* ja *Dipturus* cf. *intermedia*) ICESi IIa rajooni ja ICESi III, IV, VI, VII, VIII, IX ja X alapiirkonna liidu vetes;

   d) supi-nugishai (*Galeorhinus galeus*), šokolaadhai (*Dalatias licha*), pikk-koonhai (*Deania calcea*), hall lühiogahai (*Centrophorus squamosus*), suur tumehai (*Etmopterus princeps*), ronkjas tumehai (*Etmopterus pusillus*) ja portugali süvahai (*Centroscymnus coelolepis*) ICESi IIa rajooni I, IV, V, VI, VII, VIII, XII ja XIV alapiirkonna liidu vetes;

   e) šokolaadhai (*Dalatias licha*), pikk-koonhai (*Deania calcea*), hall lühiogahai (*Centrophorus squamosus*), suur tumehai (*Etmopterus princeps*) ja portugali süvahai (*Centroscymnus coelolepis*) ICESi IIa rajooni ja ICESi I, IV ja XIV alapiirkonna liidu vetes;

   f) harilik heeringahai (*Lamna nasus*) liidu vetes;

   g) hiid-sarvikrai (*Manta birostris*) liidu vetes

   h) ogarai (*Raja clavata*) ICESi IIIa rajooni liidu vetes;

   i) norra rai (*Raja (Dipturus) nidarosiensis*) ICESi VIa, VIb, VIIa, VIIb, VIIc, VIIe, VIIf, VIIg, VIIh ja VIIk rajooni liidu vetes;

   j) musterrai (*Raja undulata*) ICESi VI, IX ja X alapiirkonna liidu vetes ja valgerai (*Raja alba*) ICESi VI, VII, VIII, IX ja X alapiirkonna liidu vetes;

   k) logardrailased (*Rhinobatidae*) ICESi I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X ja XII alapiirkonna liidu vetes;

   l) harilik ogahai (*Squalus acanthias*) ICESi IIa rajooni ja ICESi I, IV, V, VI, VII, VIII, XII ja XIV alapiirkonna liidu vetes;

   m) euroopa ingelhai (*Squatina squatina*) liidu vetes.

2. Juhusliku püügi korral ei tohi kahjustada lõikes 1 osutatud liikide isendeid. Nende liikide isendid tuleb viivitamata vette tagasi lasta.

IV JAOTIS
LÕPPSÄTTED

Artikkel 46
Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab määrusega (EL) nr 1380/2013 asutatud kalanduse ja vesiviljeluse komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 47
Kehtetuks tunnistamine

Nõukogu määrus (EL) nr 779/2014 tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2015.

Artikkel 48

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas.*

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2015.

Artiklit 8 kohaldatakse siiski alates 1. veebruarist 2015.

Artiklite 24, 25 ja 26 ning IE ja V lisa sätteid kalapüügivõimaluste kohta CCAMLRi konventsiooni alas kohaldatakse alates nendes nimetatud kuupäevadest.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja